

መንፈስ ይመላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ ይህ ማባከን ነውና፤ በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊ ቅኔ እርስ በርሳችሁ ተነጋገሩ፤ ለጌታ በልባችሁ ተቀኙና ዘምሩ፤ ሁልጊዜ ስለ ሁሉ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አምላካችንንና አባታችንን ስለ ሁሉ አመስግኑ።

ለእያንዳንዳችሁ በክርስቶስ ፍርሃት የተገዛችሁ ሁኑ። ሚስቶች ሆይ፤ ለጌታ እንደምትገዙ ለባሎቻችሁ ተገዙ፤ ክርስቶስ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ራስ እንደሆነ እርሱም አካሉን የሚያድን እንደሆነ ባል የሚት ራስ ነውና። ዳሩ ግን ቤተ ክርስቲያን ለክርስቶስ እንደምትገዛ እንዲሁ ሚስቶች ደግሞ በሁሉ ለባሎቻቸው ይገዙ። ባሎች ሆይ፤ ክርስቶስ ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት ሚስቶቻችሁን ውደዱ፤ በውኃ መታጠብና ከቃሉ ጋር አንጽቶ እንዲቀድሳት ስለ እርስዋ ራሱን አሳልፎ ሰጠ፤ እድፈት ወይም የፊት መጨማደድ ወይም እንዲህ ያለ ነገር ሳይሆንባት ቅድስትና ያለ ነውር ትሆን ዘንድ ከብርት የሆነችን ቤተ ክርስቲያን ለራሱ እንዲያቀርብ ፈለገ። እንዲሁም ባሎች ደግሞ እንደ ገዛ ሥጋቸው አድርገው የገዛ ሚስቶቻቸውን ሊወዱላቸው ይገባቸዋል። የገዛ ሚስቱን የሚወድ ራሱን ይወዳል፤ ማንም የገዛ ሥጋውን የሚጠላ ከቶ የለምና፤ ነገር ግን የአካሉ ብልቶች ስለሆንን፤ ክርስቶስ ደግሞ ለቤተ ክርስቲያን እንዳደረገላት፤ ይመግበዋል ይከባከበውማል። ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል ከሚስቱም ጋር ይተባበራል ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ። ይህ ምሥጢር ታላቅ ነው፤ እኔ ግን ይህን ስለ ክርስቶስና ስለ ቤተ ክርስቲያን እላለሁ። ሆኖም ከእናንተ እያንዳንዱ የገዛ ሚስቱን እንዲህ እንደ ራሱ አድርጎ ይውደዳት፤ ሚስቱም ባልዋን ትፍራ።

መንግሥተ ሰማይ በቤትህ

ቻርልስ ሄደን ስፐርጀን፡ «ቤት እንደ እግዚአብሔር ቃል ሲመራ መላእክት አብረውን እንዲኖሩ ልንጠይቃቸው እንችላለን። እነርሱም አብረውን በመኖራቸው ማንነታቸውን አያጡም» ብለዋል።

ችግሩ ክርስቲያን ነን የሚሉ ቤተሰቦች እንኳ በእግዚአብሔር ቃል የማይመሩ በመሆናቸው ውጤቱ አስከፊ መሆኑ ነው። በአንዳንድ ቤቶች መላእክት የቤቱ እንግዳ መሆን ሲገባቸው አጋንንት ቤቱን ወርሰውት ይገኛል። በአሜሪካ ከሦስት ጋብቻዎች መካከል አንዱ በፍቺ አደባባይ ህልውናውን ያጣል። በአንድ ቤት ውስጥ ከሚኖሩ ባሎችና ሚስቶችም ምን ያህሎቹ ስሜታዊ ፍች እንደፈጸሙ የሚያውቅ የለም። ባለ ቅኔው ዊልያም ኮውፐር ቤተሰብን፡ «የኃጢአትን ውድቀት የተቋቋመው ብቸኛው የገነት በረከት» እያለ ቢጽፍም፡ ብዙ ቤቶች ከገነት ይልቅ የሲኦል ደጆች ሆነዋል።

መፍትሔው የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው! እንደ ባሎችና ሚስቶች (5:22-33)፡ ወላጆችና ልጆች (6:1-4)፡ ብሎም አሠሪዎችና ሠራተኞች (6:5-9) ተስማምተን ልንኖር የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ነው። የመንግሥተ ሰማይን ጣዕም በምድር ላይ እንድናጣጥም ከተፈለገ ጳውሎስ የገለጸው የእግዚአብሔር ሕዝብ አንድነት (4:16) በዕለታዊ ሕይወታችን መታየት አለበት።

እግዚአብሔር «መንፈስ ይሙላባችሁ» ሲል የሰጠውን ትእዛዝ እንድንፈጽም ይጠብቅብናል። ትእዛዙ በብዙ ቁጥር የተነገረ በመሆኑ («ይሙላባችሁ») ለተመረጡት ጥቂት ሰዎች ሳይሆን ለክርስቲያኖች ሁሉ ነው። ግሁ የአሁን ጊዜ በመሆኑ «ላታቋርጡ ተሞሉ» የሚል መልእክት ያስተላልፋል። ስለሆነም ይህ በአንዳንድ ልዩ አጋጣሚዎች ብቻ ሳይሆን በየዕለቱ ልንልማመደው የሚገባ ነው። ግሁ ድርጊት ተቀባይ እንጂ አድራጊ አይደለም። ይህም እኛ ራሳችንን ልንሞላ አንችልም፤ መንፈስ ቅዱስ እንዲሞላን ግን ልንፈቅድለት እንደምንችል ያሳያል። «ይሙላባችሁ» የሚለው ቃል ባዶ ዕቃ በውኃ እንደሚሞላ እኛም ባዶ ዕቃዎች ነን የሚል አሳብ የለውም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «መሞላት» ማለት «በቁጥጥር ሥር መዋል» ማለት ነው። «በቁጣ ተሞሉ» (ሉቃ. 4:28) ማለት በቁጣ ቁጥጥር ሥር ዋሉ ማለት ነው። ሰዎቹ በቁጣ ኃይል ኢየሱስ ክርስቶስን ሊገድሉ መነሣታቸው ተጠቅሶአል። «አይሁድም ቅንዓት ሞላባቸው» ማለት (የሐዋ. 13:45)

በቅንዓት ቁጥጥር ሥር እንደ ዋሉና የጳውሎስንና የበርናባስን አገልግሎት እንደተቃወሙ የሚያሳይ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ተሞላን ማለት መንፈስ ቅዱስ አእምሮአችንን፣ ስሜታችንንና ፈቃዳችንን ባለማቋረጥ ተቆጣጠረው ማለት ነው።

አንድ ሰው ክርስቶስን የግል አዳኙ አድርጎ በሚያምንበት ጊዜ ወዲያውኑ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ወደ ክርስቶስ አካል ይጨመራል (2ኛ ቆሮ. 12:13)። ይህ በደኅንነት ጊዜ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ የሚፈጸም ተግባር በመሆኑ በየትኛውም የአዲስ ኪዳን ክፍል በመንፈስ ቅዱስ እንድንጠመቅ አልታዘዝንም። በበዓለ ኅምሳ ቀን መንፈስ ቅዱስ በመጣ ጊዜ አማኞች በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀው የክርስቶስ አካል ሆኑ (የሐዋ. 1:4-5)። በተጨማሪም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተዋል (የሐዋ. 2:4)። ለክርስቶስ ለመመስከር የሚያስፈልጋቸውን ኃይል የሰጠው ይሄው ሙላት ነበር (የሐዋ. 1:8)። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2 ላይ የአይሁድ አማኞች በመንፈስ ቅዱስ ተጠመቁ፤ በምዕራፍ 10 የአሕዛብ አማኞች በተመሳሳይ መንገድ ተጠመቁ (የሐዋ. 10:44-48፤ 11:15-17)። ስለሆነም የክርስቶስ አካል ከአይሁድና ከአሕዛብ የተገነባ ነው (ኤፌ. 2:11-22)። ያ በሁለት ደረጃዎች የተፈጸመው ታሪካዊ ጥምቀት በድጋሚ አልተፈጸመም፤ ልክ የጎልጎታውም ታሪክ ሞት እንዳልተደገመ ሁሉ። ነገር ግን ኃጢአተኛው በክርስቶስ ሲያምንና መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስ አካል እንዲያደርገው ወደ እርሱ ሲገባ ያ ጥምቀት ግላዊ ይሆናል። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ማለት እኔ የክርስቶስ አካል ክፍል ነኝ ማለት ነው። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ማለት አካሌ የክርስቶስ ነው ማለት ነው።

ብዙውን ጊዜ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለስብከትና ለምስክርነት አስፈላጊ እንደሆነ እናስባለን። ይህም እውነት ነው (የሐዋ. 4:8፣ 31፤ 6:3፣ 5፤ 7:55፤ 14:9 ተመልከት። ሐዋርያት ከበዓለ ኅምሳው ገጠመኝ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ በተደጋጋሚ ተሞልተዋል።) ነገር ግን ጳውሎስ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለቤተሰብ ሕይወትም እንደሚያስፈልግ ገልጾአል። ቤታችን ምድረ ገነት እንዲሆን ከተፈለገ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ልንመላለስ ይገባል። ዳሩ ግን አንድ ሰው በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አለመሞላቱን የሚያውቀው እንዴት ነው? ጳውሎስ በአማኙ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን ሙላት የሚያረጋግጡ ሦስት መረጃዎች እንዳሉ ጽፎአል፤ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላው አማኝ ደስተኛ (5:9)፣ ዘወትር የሚያመለግንና (ቁ. 20) ታዛዥ ይሆናል (21:33)። ጳውሎስ ስለ ተአምራት፣ ልሳናት ወይም ስለ ሌሎች ልዩ መገለጦች የተናገረው ነገር የለም። እያንዳንዱ የቤተሰብ አባል በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር በመዋል ደስተኛ፣ የሚያመለግንና

የሚታዘዝ ከሆነ ቤተሰባዊ ሕይወቱ ምድረ ገነት ሊሆን እንደሚችል አስረድቶአል።

1. ደስተኛ (5:19)

ደስታ አንድ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው (ገላ. 5:22)። ክርስቲያናዊ ደስታ እንደ አካባቢው ሁኔታ የሚወሰን ወሰን ወይም እንደ ቴርሞ ሜትር የሚወጣና የሚወርድ ተለዋዋጭ ስሜት አይደለም። ክርስቲያናዊ ደስታ ከዙሪያችን ባሻገር የምንዋኝበት ጥልቅ የብቃትና የልቦ መጡነት ልምምድ ነው። ክርስቲያን በሥቃይና በመከራ ውስጥ እንኳ ሊደሰት ይችላል። የዚህ ዓይነት ደስታ እንደ ቴርሞ ሜትር ተለዋዋጭ ሳይሆን እንደ ቴርሞስታት ነው። ከሁኔታዎች ጋር እንደ መውጣትና መውረድ የሁኔታዎችን መንፈሳዊ መቀት ይወስናል። ጳውሎስ ይህንን በውብ ብዕሩ እንዲህ ሊል ገልጾታል፤ በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ «የምኖርበት ይበቃኛል ማለትን ተምራለሁና» (ፊልጵ. 4:11)።

ጳውሎስ ይህንን ጥበብ ለማብራራት ግልጽ የሆነውን የሰካር ገጠመኝ ተጠቅሞአል። «መንፈስ ይመላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ» (ቁ. 18)። በበዓለ ኀምሳ ቀን አማኞች በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ ሕዝቡ ጉሽ የወይን ጠጅ ጠጥተው እንደሰከሩ ተናግሯል (የሐዋ. 2:13-15)። አማኞች በጣም ሲደሰቱ ስለተመለከቱ በዙሪያቸው ያለው ዓለም ከዚህ የተሻለ ማነጻጸሪያ ሊያገኙ አልቻሉም ነበር። ይሁንና ከንጽጽሩ አንዳንድ ተግባራዊ ትምህርቶችን መማር ይቻላል። በመጀመሪያ ደረጃ የሰከረው ሰውዬ በሌላው ኃይል ቁጥጥር ሥር ነው። አልኮል አእምሮን የመቆጣጠር ኃይል አለው። ጭንቀቱ ሁሉ ተወግዶለት የእፎይታ ስሜት ይሰማዋል። በቤቱ ውስጥ የተገኘውን ሰው ሁሉ ሊስም ይችላል። ምንም እንኳ ድርጊቱ አሳፋሪ ቢሆንም የሰከረ ሰው ራሱን ለመግለጽ አያፍርም። በሕይወቱ ውስጥ ያለውንም ነገር እንዳለ ይዘከዝካል።

እስኪ ይህንኑ መግለጫ በመንፈስ ቅዱስ ወደ ተሞላው አማኝ እናዙረው። እግዚአብሔር ሕይወቱን ስለሚቆጣጠር ጥልቅ ሐሣብ ይሰማዋል። ለእግዚአብሔር ክብር ራሱን ለመግለጽ አይፈራም። የሰከረ ሰው አልኮሉ አእምሮውን ስለሚቆጣጠረው ከቁጥጥር ውጭ መሆኑ ግልጽ ነው። አማኙ ግን ራሱን ይገዛል። ይህም እግዚአብሔር እንደሚቆጣጠረው የሚያሳይ ነው። ራሱን መግዛት አንዱ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው (ገላ. 5:23)። የነቢያት መንፈስ ለነቢያት ይገዛል (1ኛ ቆሮ. 14:32)። ሰካራው ራሱን ሊያጃጅል በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ውስጥ የሚኖረው ክርስቲያን እግዚአብሔርን ከማስከበሩም በላይ

ለክርስቶስ ሞኝ ለመሆን ፈቃደኛ ነው (4:10)። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላው አማኝ ሲመሰክር ሰካራው ስለ ራሱ አዋጅ ይናገራል።

በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ በደስታ መስክ ላይ ከሚፈነጭ አማኝ ጋር አብሮ መኖሩም ሆነ መሥራቱ አስቸጋሪ አይሆንም። ልቡም ሆነ ከንፈሩ መንፈሳዊ ቅኔ ይቀኛል። ይህም የልቡን ንቅዘት በዘፈኑ ከሚገልጽ ሰካራም ዜማ የተለየ ነው። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላው ክርስቲያን ዝማሬ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚወርድለት ነው። ይህም ከመንፈስ ቅዱስ ኃይል ውጭ ሊዘምረው የማይችለው ነው። እግዚአብሔር በሌሊት መዝሙርን ይሰጣል [መዝ. (42):28]። ጳውሎስና ሲላስ በፊልጵስዩስ ታስረው ሳሉ ከሚደርስባቸው ሥቃይ ባሻገር መንፈሳዊ ዝማሬ ሊዘምሩ ችለዋል (የሐዋ. 16:25)። በውጤቱም የወገኒው ጠባቂና ቤተሰቡ በክርስቶስ አመኑ። በዚያ የእኩለ ሌሊት ሰዓት ምን ያህል አስደላች ጊዜ ነበራቸው! ደስታውን ለማጣጣም አላስፈለጋቸውም ነበር።

«በሰፈርህ ያለው ቡና ቤት በከተማዬቱ ከሚገኙት ስፍራዎች ሁሉ የላቀ ነው!» በ«ዓመታዊው የቡና ቤቶች ወር» ውስጥ ይህ መፈክር በአንድ የታወቀ ጋዜጣ የፊት ገጽ ላይ ወጥቶ አየሁ። የጋዜጣውን እውነተኛነት ለመፈተን ጋዜጣውን ለአያሌ ሳምንታት በመከታተል ከቡና ቤቶች ጋር የሚዛመዱ ጽሑፎችን ማጠራቀም ጀመርሁ። የሚገርመው ሁሉም ቡና ቤቶች የድብድብና የነፍስ-ገዳይ ጎሬ ነበሩ። በከተማዬቱ ውስጥ ከሚገኙት ስፍራዎች ሁሉ ምቹ የሆነው ቦታ! ይህ ማስታወቂያ ግን አብረው የሚጠጡ ሰዎች ብዙውን ጊዜ የሚተዛዘኑና የሚግባቡ መሆናቸውን እንዳስተውል አደረገኝ። ይህ አልኮልን ለመደገፍ የሚቀርብ ማስረጃ ባይሆንም አንድ ጥሩ ነጥብ ያብራራል። በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ክርስቲያኖች በአንድነት ሲቀመጡ ደስ ይላቸዋል። በጌታ ባላቸውም አንድነት ደስ ይላቸዋል። የዓለምን ሐሰተኛ ማነቃቂያ መጠቀም አያስፈልጋቸውም። መንፈስ ቅዱስ አላቸው፤ የሚያስፈልጋቸውም ይኸው ነው።

2. አመስጋኝ (5:20)

አንድ ሰው ስለ ቤት ሲናገር፡ «ከሁሉም የተሻለ መስተንግዶ የምናገኝበትና ከሁሉም የላቀ የምንነጫነጭበት ስፍራ» ነው ብሏል። ይህ ምንኛ እውነት ነው! አንድ ጊዜ አንድ ታዳጊ ወጣት፡ «አባቴ ሊቆጣን ወይም ስለ ትምህርት ውጤት ለመጠየቅ ካልፈለገ በቀር አያነጋግረኝም። ምን አለ አንዳንዴ ቢያበረታታኝ?» ሲል ምሬቱን ገልጾልኛል። የጋብቻ አማካሪዎች እንደሚነግሩን፡ ከጋብቻ ችግሮች ዋነኛው አንዱ ሌላውን ቸል ማለቱ ነው። የደስተኛ ቤተሰብ ምሥጢሩ

አንዱ ስለ ሌላው እግዚአብሔርን ማመስገን ነው። የማመስገንን ጸጋ የሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ ነው።

አመስጋኝ ልብ በቤተሰብ ውስጥ ስምምነት የሚፈጥረው እንዴት ነው? አንደኛው ክልቡ አመስጋኝ የሆነ ሰው በሌሎች ምክንያት እንደተባረከ የሚገነዘብ መሆኑ ነው። ይህም የትሕትና ምልክት ነው። ኑሮውን ያሳካለት ይህ ዓለም እንደሆነ የሚያስብ ሰው መቼም ቢሆን ለምንም ነገር አያመስግንም። ለሌሎች መልካም ነገር ለማድረግ የሚያነሣሣው ሌሎች እንዲያገለግሉት ስለሚፈልግ ብቻ ነው። አመስጋኝ ልብ ብዙውን ጊዜ ትሕትናን በመላበስ እግዚአብሔር የመልካምና የፍጹም ስጦታ ሁሉ ምንጭ እንደሆነ በደስታ ይገነዘባል (ያዕ. 1:17)። በዮሐንስ ምዕራፍ 12 ላይ ማርያም ለኢየሱስ ክርስቶስ እንዳበረከተችው ስጦታ፤ ምስጋና ቤትን በመልካም መዓዛ ይሞላል።

ሁላችንም በአንዳንድ ልዩ አጋጣሚዎች ለተደረጉልን ነገሮች አመስጋኞች መሆናችን ግልጽ ነው። ጳውሎስ ግን ተደራስያኑ ስለ ሁሉም ነገር ሁልጊዜ እንዲያመስግኑ አዞአቸዋል። ይህ ምክር በራሱ የእግዚአብሔር መንፈስ እንደሚያስፈልገን ያረጋግጣል። ይህንን ትእዛዝ በራሳችን ብርታት ልንጠብቅ አንችልምና። ለመሆኑ መከራ ሲደርስብን፣ ሰዎች ሲያስቀይሙን፣ የምንወዳቸው ሰዎች በሞት ሲለዩን ከልባችን ልናመስግን እንችላለን? ጳውሎስ ይህንን መልእክት በሚጽፍበት ጊዜ እስረኛ እንደነበረና ነገር ግን እግዚአብሔር በእርሱ አማካይነትና ለእርሱ በሚያደርገው ነገር አመስጋኝ እንደነበረ አስተውል (ኤፌ. 1:16፤ 5:4፤ 20፤ ቆላ. 1:3፤ 12፤ 2:7፤ 3:17፤ 4:2፤ ፊልጵ. 1:3)። ክርስቲያን በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ በሚያልፍበት ጊዜ ልቡን ከማጥረምረምና ከጎዘን ለመጠበቅ ወዲያውኑ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለእግዚአብሔር ምስጋና ማቅረብ ይኖርበታል። ክርስቲያን ማጥረምረም በሚጀምርበት ጊዜ ዲያብሎስ ወደ እርሱ ይጠጋል። በመንፈስ ቅዱስ የሚታገዝ ምስጋና ግን ዲያብሎስን በማሸነፍ እግዚአብሔርን ያስከብራል። «በሁሉ አመስግኑ፤ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና» (1ኛ ተሰ. 5:18)።

«ምስጋና» የሚለው ቃል «ጸጋ» ከተተረጎመበት ሥረወ-ቃል የተገኘ ነው። የእግዚአብሔርን ጸጋ ከተቀበልን እግዚአብሔር ወደ እኛ ለሚያመጣው ነገር ሁሉ አመስጋኞች ልንሆን ይገባል። «ምስጋና» እና «ማሰብ»ም ከተመሳሳይ ሥረወ-ቃል የተገኙ ናቸው። የበለጠ ማሰብ ስንችል የበለጠ አመስጋኞች እንሆናለን።

3. መገዛት (5:21-33)

ጳውሎስ በባልና በሚስት (5:21-33)፥ በወላጆችና በልጆች (6:1-4)፥ በጌቶችና በባሪያዎች (6:5-9) መካከል ሊኖር ስለሚገባው ስምምነት በሚገባ ጽፎአል፤ አንዱ ለሌላው መገዛት አለበት። ይህ ማለት ልጆች ወላጆቻቸውን ይዘዙ ወይም ጌቶች ለባሪያዎቻቸው ይታዘዙ ማለት ይሆን? አይደለም! መገዛት ከሥልጣን ጋር ምንም ግንኙነት የለውም፤ ይልቁንም ሥልጣን እንዴት በሥራ ላይ መዋል እንዳለበት የሚገልጽ ነው፤ እንዴት እንደሚሰጥና እንዴት መቀበል እንደሚገባ የሚያሳይ ነው። አብዛኛውን ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ ሌሎችን ዝቅ አድርገው እንዳይመለከቱና ራሳቸውንም ከፍ ከፍ እንዳያደርጉ አስተምሯል። የሚያሳዝነው ትምህርቱን ሳይረዱት ቀርተው በመጨረሻው እራት ላይ እንኳ «ከሁሉም የሚበልጠው ማን ነው?» የሚል ርእስ አንሥተው መሟገቷቸው ነበር (ሉቃስ 22:24-27)። ኢየሱስ ክርስቶስ እግራቸውን ባጠበ ጊዜ ከሁሉም የሚበልጠው እንደ ፈሪሳውያን የራሱን ሥልጣን የሚያደራጅና ሥልጣኑንም የሚያሳይ ሰው ሳይሆን ሕዝቡን ለማነጽ ሥልጣኑን የሚጠቀም ሰው እንደሆነ ገልጾአል። ሌላው ከእኛ እንደሚሻል አድርገን መቁጠር አለብን (ፊልጵ. 2:1-4፤ ሮሜ 12:10)። በተፈጥሮአችን ራሳችንን ከፍ ከፍ ለማድረግ እንሻለን። መነፈስ ቅዱስ ግን ራሳችንን እንድናስገዛ ያግዘናል።

ጳውሎስ ለባሎችና ሚስቶች የጻፈውን መልእክት በምናጠናበት ጊዜ ለአማኞች እንደ ጻፈ አስታውስ። ጳውሎስ ሴቶች ከወንዶች እንደሚያንሱ ወይም ሁሉም ሴቶች በሁሉም ሁኔታ ውስጥ ለሁሉም ወንዶች ይገዙ የሚል አመለካከት እንዳላንጸባረቀ ግልጽ ነው። ክርስቶስንና ቤተ ክርስቲያንን እንደ ምሳሌ መጠቀሙ ስለ ክርስቲያናዊ ጋብቻ የሚጽፍ መሆኑን ያስረዳል።

ሚስቶች ሆይ፥ ለባሎቻችሁ ተገዙ (5:22-24)። ለዚህ ሁለት ምክንያቶችን ሰጥቶአል፤ እነዚህም የክርስቶስ ጌትነትና (ቁ. 22) በክርስቶስ ያለ ወንድ ራስነት ናቸው (ቁ. 23)። ክርስቲያን ሚስት ራሷን ለክርስቶስ ስታስገዛና እርሱ የሕይወቷ ጌታ እንዲሆን ስትፈቅድ ለባልዋ ለመገዛት አትቸገርም። ይህ ማለት ግን የባሏ ባሪያ ትሆናለች ማለት አይደለም። ባልም ራሱ ለክርስቶስ ይገዛልና። ሁለቱም በክርስቶስ ጌትነት ሥር የሚኖሩ ከሆነ ከስምምነት ውጭ የሚፈጠር ነገር አይኖርም። ራስ መሆን ማለት አምባገነን መሆን ማለት አይደለም። «አንዱ ለሌላው፥ ሁለቱም ለጌታቸው» ይገዛሉ። ክርስቲያን ባልና ሚስት እግዚአብሔር ለግል ሕይወታቸውና ለቤተሰባቸው ያለውን ፈቃድ ለማወቅ አብረው ሊጻልዩና ቃሉን ሊያጠኑ ይገባል።

እንደ መጋቢነቱ ያጋጠሙኝ የጋብቻ ግጭቶች ባል እና /ወይም/ ሚስት ለክርስቶስ ለመገዛት፤ ቃሉን ለማጥናትና በየቀኑ ፈቃዱን ለመፈጸም ካለመቻላቸው የመነጩ ናቸው።

ይህም ለምን ክርስቲያን ክርስቲያንን ማግባትና ከማያምን ሰው ጋር በማይመች አካሄድ መጠመድ እንደሌለበት ያሳያል (2ኛ ቆሮ. 6:14-18)። ክርስቲያኑ ለጌታ ከተገዛ የእግዚአብሔርን ቃል የሚተላለፍ ቤተሰብ ለመመሥረት አይሞክርም። እንዲህ ዓይነቱ ቤተሰብ ገና ከጅማሬው የእርስ በርስ ጦርነትን ይጋብዛል። ሌላም አስፈላጊ ነገር አለ። ክርስቲያን ባለትዳሮች ከመጋባታቸው በፊት እንኳ ለክርስቶስ ጌትነት መገዛት አለባቸው። ባልና ሚስት አብረው ካልጸለዩና ካልባቸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከቃሉ ውስጥ ካልፈለጉ ጋብቻቸው በደካማ መሠረት ላይ ይጣላል። ከጋብቻ በፊት የተፈጸሙ ኃጢአቶች ከጋብቻ በኋላ ችግር ይፈጥራሉ። እግዚአብሔር ይቅር ማለት ቢችልም፤ አንድ ውድ ነገር ግን ጠፍቷል። የቀድሞው የሙዲ ባይብል ኢንስቲትዩት ፕሬዚደንት ዶክተር ዊልያም ካልበረትሰን ይቅር የተባሉ ኃጢአቶች ስለሚያስከትሉት አላዛኝ መዘዝ የሚሰጡት ማስጠንቀቂያ እውነት ነው። ስለሆነም በትጭጭት ላይ የሚገኙ ሰዎች ይህንን ማስጠንቀቂያ ልብ ሊሉ ይገባል።

ባሎች ሆይ፡ ሚስቶቻችሁን ውደዱ (5:25-33)። ጳውሎስ ለክርስቲያን ባሎች የሚናገረው ለሚስቶች ከተናገረው የሚጠነክር ነው። ለባሎች የሰጠው ትእዛዝ ከባድ ነው። «ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት ሚስቶቻችሁን ውደዱ» ብሎ አል። ጳውሎስ በክርስቲያን ቤተሰብ ውስጥ በክርስቶስና በቤተ ክርስቲያን መካከል ያለውን ግንኙነት የሚያብራራ አሳብ ስለተመለከተ፤ የትዳርን ፍቅር፤ እጅግ ወደ ላቀ ደረጃ አድርሶታል። እግዚአብሔር ጋብቻን የመረጠው ለብዙ ምክንያቶች ነው። ከእነዚህም አንዱ የሰውን ስሜታዊ ፍላጎት እንዲያሟላ ነው። «ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም» (ዘፍጥ. 2:18)። በተጨማሪም ጋብቻ ልጆችን በማፍራት ዘር እንዲቀጥል በማድረግ ማሳበራዊ ዓላማን ይፈጽማል (ዘፍጥ. 1:28)። ጳውሎስ ወንድና ሴት ከእግዚአብሔር የተቀበሉአቸውን ተገቢ ፍላጎቶች ለማሟላት የሚያገለግልበትን ሥጋዊ ዓላማም ገልጾአል (1ኛ ቆሮ. 7:1-3)። በኤፌሶን ምዕራፍ 5 ላይ ግን ጳውሎስ የጋብቻን መንፈሳዊ ዓላማም አመልክቷል። ይህም ባልና ሚስት እርስ በርሳቸው የክርስቶስን ፍቅርና መገዛት ተግባራዊ ሲያደርጉት የሚፈጸም ነው (ኤፌ. 5:22-23)።

ባል ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን ያሳየውን ፍቅር ሞዴል ከወሰደው ለሚስቱ የመሥዋዕትነት ፍቅር ማሳየቱ አይቀርም (ቁ. 25)። ክርስቶስ

ራሱን ለቤተ ክርስቲያን ስለሰጠ አፍቃሪ ባል ለሚስቱ ሕይወቱን ይሰጣል። ያዕቆብ ራሔልን ከልቡ ስላፈቀራት እርሷን ለማግኘት ሲል ለአባቷ የአሥራ አራት ዓመታት የመሥዋዕትነት አገልግሎት አበርክቷል። እውነተኛ ክርስቲያናዊ ፍቅር የራሱን አይሻም (1ኛ ቆሮ. 13:5) - ስግብግብ አይደለም። ባል ለክርስቶስ የተገዛና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ከሆነ ሚስቱ ክርስቶስን በቤቷ እንድታገለግልና እንድታከብር ያደርጋታል።

የባል ፍቅር የሚቀድስም ይሆናል (ቁ. 26-27)። «መቀደስ» ማለት «መለየት» ማለት ነው። በጋብቻ ሥርዓት ባል ከሚስቱ ጋር ለመሆን ከወላጆቹ ሲለይ፣ ሚስትም ከባልዋ ጋር ለመሆን ትለያለች። በዚህ እግዚአብሔር ባዘጋጀው ውህደት ውስጥ የሚከሰት ማንኛውም ጣልቃ-ገብነት ኃጢአት ነው። ዛሬ ክርስቶስ በቃሉ አገልግሎት ቤተ ክርስቲያኑን እያነጻት ነው (ዮሐ. 15:3፤ 17:17)። ሁለቱም ክርስቶስን ይመስሉ ዘንድ ባል ለሚስቱ ያለው ፍቅር እርሷን (እና እርሱን) የሚያነጻ መሆን አለበት። ሥጋዊ ግንኙነታቸውም ሳይቀር ግላዊ ደስታና መንፈሳዊ በረከት ይሆን ዘንድ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ሊውል ይገባል (1ኛ ቆሮ. 7:3-5)። ባል ለሁለታቸውም የሚጠቅምና የሚቀድስ ፍቅር ማሳየት እንጂ ሚስቱን ለራሱ የእርካታ መጠቀሚያ ማድረግ የለበትም። ክርስቶስ የቤተሰብ ራስ የሆነበት ጋብቻ ዘወትር ያድጋል። ፍቅር ሁልጊዜም ይሰፋል፤ ያድጋልም፤ ራስ ወዳድነት ግን የዚህን ተቃራኒ ያስከትላል።

ዛሬ ቤተ ክርስቲያን ፍጹም አይደለችም። እድፈትና የፊት መጨማደድ አለባት። እድፈት በውጫዊ ብልሽት የሚከሰት ሲሆን፣ የፊት መጨማደድ ግን ከውስጣዊ መበስበስ የሚመጣ ነው። ቤተ ክርስቲያን በዓለም ስለምትበከል ባለማቋረጥ ልትነጻ ያሻል። የሚያነጻት ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ነው (ያዕ. 1:27)። የፊት መጨማደድ የሽምግልናና የውስጣዊ መበስበስ ምልክት በመሆኑ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይህ ሊከሰት አይገባም። ቤተ ክርስቲያን በቃሉ ስትታነጽ የፊት መጨማደድ ሊወገድ ይገባል። ቤተ ክርስቲያን እንደ ውብ መሽራን ጹሕና ወጣት ልትሆን ያሻል። ይህም የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ቃሉን ሲጠቀም የሚፈጸም ነው። አንድ ቀን በቤተ ክርስቲያን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲመጣ በሰማይ «የከበረች ቤተ ክርስቲያን» ትሆናለች (ይሁዳ 24)።

ባል ለሚስቱ የመሥዋዕትነትና የቅድስና ብቻ ሳይሆን አርኪም ፍቅር ሊያሳይ ይገባል (ቁ. 28-30)። በጋብቻ ግንኙነት ባልና ሚስት «አንድ ሥጋ» ይሆናሉ። ስለሆነም አንዱ አካል ለሌላው የሚያደርገው ነገር ሁሉ ለራሱ የሚያደርገው ነው። ይህ የጋራ እርካታ ነው። ባልና

ሚስት አንድ ሥጋ በመሆናቸው ሚስቱን የሚወድ ባል ራሱን ይወዳል። ሲያፈቅራት ይመግባታል። ፍቅር የክርስቶስ አካል አያያዥ እንደሆነ ሁሉ (ኤፌ. 4:16)። ፍቅር የቤተሰብም እንክብካቤ ነው። ስንቶች ናቸው «የፍቅር ረሃብተኛ ነኝ» የሚሉት። የባልና ሚስት ፍቅር አካላዊ፣ ስሜታዊና መንፈሳዊ ጉድለታቸውን በመሙላት የክርስቲያን ባለትዳሮችን ረሃብ ሊያስወግድ ይገባል። ሁለቱም ለጌታና ለእርስ በርሳቸው ከተገዙ እርካታን በማግኘት ወደ ሌላ የእርካታ ምንጭ ከመቅበዝበዝ ይታቀባሉ።

ክርስቲያን ቤቶች ክርስቶስ ከቤተ ክርስቲያኑ ጋር ያለውን ግንኙነት የሚያንጸባርቁ ሊሆን ይገባል። እያንዳንዱ የክርስቶስ አካል ብልት ስለሆነ አካሉን በፍቅር ለማነጽ የበኩሉን አስተዋጽኦ ማድረግ አለበት (ኤፌ. 4:16)። ከክርስቶስ ጋር አንድ ነን። ቤተ ክርስቲያን የእርሱ አካልና ሙሽራ ስትሆን፣ ክርስቲያናዊ ቤተሰብ የዚህ ግንኙነት መለኮታዊ መግለጫ ነው። ይህም ጋብቻ ትልቅ ነገር መሆኑን ያሳያል።

ጳውሎስ የሔዋንን መፈጠርና የመጀመሪያውን ቤተሰብ መመሥረት ጠቅሶአል (ዘፍጥ. 2:18-24)። አዳም ሙሽራዪቱን ለማግኘት የአካሉን ክፍል ሲሰጥ፣ ክርስቶስ ግን ሙሽራዪቱን በመስቀል ላይ ለመዋጀት ሙሉ በሙሉ ራሱን ሰጥቷል። ኃጢአተኞች ሰዎች የክርስቶስን ጎን ወጉ። ባልና ሚስት የተዋሐዱ በመሆናቸው «አንድ ሥጋ» ናቸው። ጥምረታቸው ከወላጆችና ልጆች የቀረበ ነው። አማኝ ከክርስቶስ ጋር የሚኖረው ጥምረት ደግሞ ከዚህ የቀረበና ከሰብአዊ ጋብቻ ባሻገር ለዘላለም የሚኖር ነው። ጳውሎስ ባል ሚስቱን ሊወድና ሚስት ደግሞ ባልዋን ልታከብር እንደሚገባ፣ ይህም የመንፈስ ቅዱስን ኃይል እንደሚጠይቅ በመምከር ክፍሉን ደምድሟል።

ክርስቲያን ባልና ሚስት የሚያስችል የመንፈስ ቅዱስ ኃይልና የሚያበረታታ የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌነት ካላቸው፣ ብዙ ክርስቲያናዊ ጋብቻዎች የሚፈርሱት ለምንድን ነው? እርምጃቸው የእግዚአብሔር ፈቃድ የሌለበት ነው ማለት ነው። ሁለት ክርስቲያኖች ስለተዋወቁና ስለተግባቡ ብቻ መጋባት እንዳለባቸው አያመለክትም። እንዲያውም ሁሉም አማኝ ማግባት የለበትም። አንዳንድ ጊዜ ክርስቲያኖች ሳያገቡ እንዲኖሩ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው (ማቴ. 19:12፤ 1ኛ ቆሮ. 7:7-9)። ለአማኝ ዓለማዊ ከሆነ ሰው ጋር መጋባት ትክክል እንዳልሆነ ሁሉ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭም አማኝ ለአማኝ ጋብቻ መፈጸሙ ትክክል አይደለም።

ነገር ግን ሁለት ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ፈቃድ ቢጋቡ እንኳ ቤታቸው እግዚአብሔር የሚፈልገው ዓይነትና ያማረ ጎብረት የነገሠበት ይሆን ዘንድ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መኖር አለባቸው። ፍቅር የመንፈስ ፍሬ ነው (ገላ. 5:22)። ባልም ሆነ ሚስት በመንፈስ የማይመላለሱ ከሆነ በ1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 13 ላይ በግሩም ሁኔታ የተገለጸውን የክርስቶስን ፍቅር ሊጋሩ አይችሉም። የቀላዊ ችግሮች ሁሉ ሥር ኃጢአት ነው፤ የኃጢአት ሁሉ ሥር ራስ ወዳድነት ነው። ራስ ወዳድነትን ለማሸነፍ ደግሞ ብቸኛው መንገድ ለክርስቶስና ለእርስ በርስ መገዛት ነው። በምንገዛበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ሊሞላንና ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን ባፈቀረበት መንገድ እርስ በርሳችን በመሥዋዕትነት፣ በቅድስናና በሚያረካ መልኩ እንድንዋደድ ይረዳናል።

በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት አንድ ሰው መጀመሪያ መንፈስ ቅዱስ በውስጡ ሊኖረው ይገባል። ማለትም ክርስቲያን ሊሆን ይገባል። ከዚያም ክርስቶስን ለማክበር ክልቡ ሊሻ ይገባል፤ መንፈስ ቅዱስ የተሰጠው ለዚህ ነውና (ዮሐ. 16:14)። መንፈስ ቅዱስ ይጠቀምብናል እንጂ እኛ አንጠቀምበትም። ከኃይሉ ውጭ ምንም ልናደርግ እንደማንችል በመግለጽ ለእግዚአብሔር ሙላት በጥልቀት ልንጠማ ይገባል። የዮሐንስ 7:37-39ን የተስፋ ቃል ራሳችን ልናደርግ ይገባል፤ ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ! በእምነት ራስህን ለክርስቶስ አሳልፈህ ስጥ። በእምነት የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ይሰጥህ ዘንድ ጠይቀው። በእምነት ተቀበል። በሕይወትህ ውስጥ እንደ ደስታ፣ ምስጋናና ታዛዥነት ካቆጠቁጡ፣ እግዚአብሔር ጸሎትህን እንደመለሰልህ ትገነዘባለህ።

አንድ ሊታስብበት የሚገባ ተጨማሪ ነጥብ አለ። የእግዚአብሔር መንፈስ በሕይወታችን ለመሥራት የእግዚአብሔርን ቃል ይጠቀማል። ቆላስይስ 3:16-4:1ን ብታነብ ከኤፌሶን ምንባብ ጋር ተመሳሳይ ሆኖ ታገኘዋለህ። ብሎም በእግዚአብሔር ቃል መሞላት ደስታን፣ የሚያመሰግንና የሚታዘዝ ሕይወትን እንደሚያፈልቅ ትረዳለህ። በሌላ አገላለጽ፣ የእግዚአብሔር ቃል ሲቆጣጠርህ የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ይሞላሃል። ባሎችና ሚስቶች ብቻ ሳይሆኑ ክርስቲያኖች ሁሉ በየቀኑ የክርስቶስ ቃል በልባቸው ውስጥ በሙላት እንዲኖር ለመፍቀድ ጊዜ ሊወስዱ ያሻል። በዚህ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ደስተኞች፣ የሚያመሰግኑና የሚታዘዙ ሰዎች ያደርገን ዘንድ በሕይወታችን ይሠራል። ይህም መንግሥተ ሰማይን በቤትህ ውስጥ እንደ ማግኘት ነው።

ልጆች ሆይ፥ ለወላጆቻችሁ በጌታ ታዘዙ፤ ይህ የሚገባ ነውና። መልካም እንዲሆንልህ ዕድሜህም በምድር ላይ እንዲረዝም አባትህንና እናትህን አክብር፤ እርሰዋም የተስፋ ቃል ያላት ፊተኛይቱ ትእዛዝ ናት። እናንተም አባቶች ሆይ፥ ልጆቻችሁን በጌታ ምክርና በተግሣጽ አሳድጉአቸው እንጂ አታስቆጡአቸው።

ባሪያዎች ሆይ፥ ለክርስቶስ እንደምትታዘዙ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በልባችሁ ቅንነት በሥጋ ጌቶቻችሁ ለሆኑ ታዘዙ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደሚያደርጉ እንደ ክርስቶስ ባሪያዎች እንጂ ለሰው ደስ እንደምታሰኙ ለታይታ የምትገዙ አትሁኑ። ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምትገዙ በትጋትና በበጎ ፈቃድ ተገዙ፤ ባሪያ ቢሆን ወይም ጨዋ ሰው፥ እያንዳንዱ የሚያደርገውን መልካም ነገር ሁሉ ከጌታ በብድራት እንዲቀበለው ታውቃላችሁና። እናንተም ጌቶች ሆይ፥ ዛቸውን ትታችሁ እንዲሁ አድርጉላቸው፥ በእነርሱና በእናንተ ላይ የሚገዛው ጌታ በሰማይ እንዳለ ለሰው ፊትም እንዳያደላ ታውቃላችሁና።

የክርስቶስን ጌትነት መኖር

ስለ አንድ ዓመፀኛ ልጅ የቀረበውን የቴሌቪዥን ዝግጅት ከተመለከተ በኋላ አንድ ባል ለሚስቱ፡ «ምን ዓይነት ጥፋት ነው! ትውልዳችን የተበላሸው የቱ ላይ ነው?» ሲል ጠየቃት። ሚስቱም በርጋታ፡ «ልጆችን በወለድን ጊዜ» ስትል መለሰችለት።

የዘመኑን ማኅበረሰብ በምንመለከትበት ጊዜ ጥላቻ፣ ክፍፍልና ዓመፅ ይታይበታል። ባሎችና ሚስቶች ይፋታሉ፤ ልጆች በወላጆቻቸው ላይ ያምፃሉ፤ ሠራተኞችና አሠሪዎች ችግሮችን ለማስወገድና ምርታማነትን ለማሳደግ አዳዲስ መንገዶችን እየፈለጉ ናቸው። እንደ ትምህርት፣ የመንግሥት ሕግና የመሳሰሉት ዘዴዎች ቢሞከሩም ውጤት አላመጡም። ጳውሎስ ለቤተሰባዊና ማኅበረሰባዊ ችግሮች ያቀረበው መፍትሔ ዳግም መወለድ ማለትም ከእግዚአብሔር ዘንድ አዲስ ልብ ማግኘት፣ ለክርስቶስና አንዳችን ለሌላው መገዛት የሚል ነው። የእግዚአብሔር ትልቁ ዓላማ ሁሉንም በክርስቶስ መጠቅለል ነው (ኤፌ. 1:10)። ይህ መንፈሳዊ ስምምነት ለክርስቶስ ጌትነት በሚገዙ አማኞች ሕይወት እንደሚጀምር ጳውሎስ ገልጾአል።

በዚህ ክፍል ጳውሎስ አራት ክርስቲያናዊ ቡድኖች እንዴት በክርስቶስ አንድነት መኖር እንደሚገባቸው መከራከቻዎችን ያቀረበ።

1. ክርስቲያን ልጆች (6:1-3)

ጳውሎስ ወላጆች ልጆቻቸውን እንዲመክሩ ከመናገሩ ይልቅ ራሱ በቀጥታ መከራከቻዎችን ይህ መልእክት በሚነበብበት ጉባዔ ውስጥ ልጆችም ነበሩ። ጳውሎስ የጻፈውን ሁሉ ተረድተው ይሆን? እኛስ እንረዳለን? ክርስቲያን ቤተሰቦች አብረው ያመልካሉ። ወላጆችም በቤት ውስጥ ለልጆቻቸው የእግዚአብሔርን ቃል እንደሚገልጹላቸው አይጠረጠርም። ልጆች ወላጆቻቸውን ለምን መታዘዝ እንዳለባቸው ጳውሎስ አራት ምክንያቶችን ሰጥቷል።

ክርስቲያኖች ስለሆኑ። ይህ ማላመኛ «ለእያንዳንዳችሁ» በጌታ ፍቅር የተገዛችሁ ሁኑ (5:21) የሚለው የጠቅላላው ክፍል ጭብጥ ተዛምዶ ነው። አንድ ሰው ክርስቲያን በሚሆንበት ጊዜ ከተለመዱት የሕይወት ግዴታዎች ነፃ አይሆንም። ጳውሎስ ለቆላስይስ «ይህ ለጌታ ደስ የሚያለኝ ነውና» (3:20) የሚል ምክር ለግሶአል። የቤተሰብ ስምምነት በሚከተለው መልኩ ቀርቦአል፤ ሚስት ለክርስቶስ

እንደምትገዛ ለባሏ መገዛት አለባት፤ ባል ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት ሚስቱን መውደድ አለበት። ልጆችም ለወላጆቻቸው «በጌታ» መታዘዝ አለባቸው።

ታዛዥነት ተገቢ ነው። እግዚአብሔር በመሠረተው ተፈጥሮ ውስጥ የአንድን ተግባር ትክክለኛነት የሚያሳይ ሥርዓት አለ። ወላጆች ልጆቻቸውን ወደዚህ ዓለም ስላመጡና ከልጆቻቸው የበለጠ እውቀትና ጥበብ ስላላቸው ልጆች ወላጆቻቸውን ሊታዘዙ ይገባል። በዕድሜያቸው ልጅ የሆኑ እንስሳት እንኳ ሳይቀር ታዛዥነትን ይማራሉ። የዘመኑ የኤፌሶን 6:1 ትርጓሜ፦ «ወላጆች ሆይ፦ ልጆችችሁን ታዘዙ፤ ይህ እነርሱን የሚያስደስትና ለቤተሰብ ሰላምን የሚያመጣ ነውና» የሚል ይሆናል። ይህ ግን የእግዚአብሔርን የፍጥረት ሥርዓት ይቃረናል።

ታዛዥነት በትእዛዝ ተሰጥቶአል (6:2)። በዚህ ስፍራ ጳውሎስ ከአሠርቱ ትእዛዛት አምስተኛውን በመጥቀስ (ዘጸአ. 20:12፤ ዘዳ. 5:16) ከአዲስ ኪዳን አማኞች ጋር ያዛምዳል። ይህ ማለት ግን ልጆች ከሕግ በታች ናቸው ማለት አይደለም፤ ክርስቶስ ከሕግ እርግማንና እስራት ነፃ አውጥቶናልና (ገላ. 3:13፤ 5:1)። ነገር ግን የሕግ ጽድቅ አሁንም የእግዚአብሔር ቅድስና መግለጥ ሲሆን፦ መንፈስ ቅዱስ ቅድስናውን በዕለታዊ ሕይወታችን እንድናከናውን ያስችለናል (ሮሜ 8:1-4)። ከሰንበት ሕግ በቀር አሠርቱን ትእዛዛት አማኞች እንዲጠብቁቸው በአዲስ ኪዳን ተደግመው ቀርበዋል። በብሉይ ኪዳን አንድ አይሁዳዊ ወላጆችን ማክበር እንዳለበት ሁሉ በአዲስ ኪዳንም አንድ ክርስቲያን ወላጆቹን ማክበር አለበት።

ወላጆቻችንን ማክበር ማለት ከመታዘዝ ያለፈ ነው። ወላጆቻችንን ማክበር ማለት ፍቅርና አክብሮት ማሳየት፦ እስከሚፈልጉን ድረስ መንከባከብ፦ ብሎም በአኗኗራችን እነርሱን ማስከበር ማለት ነው። ወጣቶች ለመጋባት ፈልገው እኔ ዘንድ ሲመጡ ወላጆቻቸው በጉዳዩ ላይ ተስማምተው እንደሆነ ጠየቅኳቸው። እርስ በርሳቸው ከተያዩ በኋላ «ስለዚህ ጉዳይ ይጠይቁናል ብለን አልገመትንም» አሉኝ። ወላጆች በእነርሱ ጋብቻ የመደሰት መብት እንዳላቸውና እነርሱን ገለል ማድረጉ ምናልባት ሊጠገን የማይችል ቁልስ ሊያስከትል እንደሚችል ለአንድ ሰዓታት ያህል ገለጽሁላቸው። «አማኞች ባይሆኑም እንኳ ወላጆቻችሁ ናቸውና ልትወዱዋቸውና ልታከብሩዋቸው ይገባል» አልኳቸው። ወጣቶቹ በመጨረሻው ተስማሙና አብረን የወጠንናቸው ዕቅዶች የሁለቱንም ቤተሰቦች አስደሰቱ። የመጀመሪያውን ዕቅድ ተከትለን ቢሆን ኖሮ ወላጆቻቸውን በማግለላቸው ምስክርነታቸውን ሊያጡ የነበሩት ተጋቢዎች አሁን ለኢየሱስ ክርስቶስ መልካም ምስክርነት ሊሰጡ ችለዋል።

መታዘዝ በረከትን ያመጣል (6:2-3)። ከአሠርቱ ትእዛዛት አምስተኛው የተስፋ ቃል አለው፤ «እግዚአብሔር በሚሰጥህ ምድር ዕድሜህ እንዲረዝም» (ዘዳግ. 20:12)። ይህ የተስፋ ቃል መጀመሪያ አይሁዶች ወደ ከነዓን በገቡበት ጊዜ ከሕይወታቸው ጋር የተዛመደ ሲሆን፤ ጳውሎስም ከዛሬዎቹ አማኞች ጋር አዛምዶታል። ርስት የሚለውን ምድር በሚለው ይተካና ወላጆቹን የሚያከብር ክርስቲያን ልጅ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሁለት በረከቶችን ሊጠባበቅ እንደሚችል ገልጾአል። መልካም የሚሆንለት ከመሆኑም በላይ በምድር ላይ ረዥም ዘመን ይኖራል። ይህ ማለት በወጣትነቱ የሞተ ሰው ሁሉ ወላጆቹን ያላከበረ ነው ማለት አይደለም። ጳውሎስ ልጆች ወላጆቻቸውን በሚታዘዙበት ጊዜ ከብዙ ኃጢአትና አደጋ በማመለጥ ሕይወታቸውን ሊያሳጥሩ ከሚችሉ ነገሮች እንደሚርቁ የሚያስረዳ መርህ ማስቀመጡ ነበር። ይህም ሆኖ የሕይወት መለኪያው ረዥም ዕድሜ ብቻ አይደለም። የልምድ ብቃትም ራሱ የሕይወት መለኪያ ነው። በምድር ላይ ምንም ያህል ዓመትም ቢኖር እግዚአብሔር የታዛዥን ልጅ ዕድሜ በምድር ላይ ይባርካል። ኃጢአት ሁልጊዜ ሲያራቁተን፤ ታዛዥነት ሁልጊዜ ያላድገናል።

ስለሆነም፤ አንድ ልጅ ወላጆቹ ስለወለዱት ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ስላዘዘው ጭምር አባቱንና እናቱን ሊያከብር ይገባል። ወላጆችን አለመታዘዝ በእግዚአብሔር ላይ እንደ ማመፅ ነው። ዛሬ በቤት ውስጥ የሚሰተዋለው አሳዛኝ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ቃል ቸል ከማለት የመጣ ነው (ሮሜ 1:28-30፤ 2ኛ ጢሞ. 3:1-5)። በተፈጥሮአቸው ልጆች ራስ ወዳድነት የሚያጠቃቸው ቢሆንም፤ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ አማካይነት ወላጆቻቸውን በመታዘዝ እግዚአብሔርን ሊያከብሩ ይችላሉ።

2. ክርስቲያን አባቶች (6:4)

ልጆች እንዲሁ ከተተዉ ዓመፀኞች ስለሚሆኑ ወላጆች ልጆቻቸውን ሊያስተምሩ ይገባል። ከዓመታት በፊት የወቅቱ የዊንድሰር መስፍን፤ «በቤት ውስጥ ከልጆች በስተቀር ሁሉንም ነገር (ሪሞት ኮንትሮል) በመሳሰሉ የኤሌክትሪክ ዘዴዎች መቆጣጠር ይቻላል» ብለው ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንድም በመጥፎ ምሳሌነታቸው አልያም በተገቢው መንገድ ልጆቻቸውን ባለመቅጣታቸው የልጆቻቸውን ሕይወት ያበላሹ ግለሰቦች ተጠቅሰዋል። ዳዊት አቤሌሎምን በማዋላቀቁ ለመጥፎ ምሳሌነት በመዳረግ አሳዛኝ ውጤቶችን አፍርቷል። ኤል ልጆቹን ባለመቅጣቱ ስሙን ከማዋረድ አልፈው ለእስራኤል ሽንፈት ምክንያት ሆነዋል። ይስሐቅ በስተርጀናው አካባቢ ዔሳውን በመውደዱና ሚስቱ ደግሞ ያፅቆብን በማስበለጧ ቤተሰቡ

ሊከፋፈል ችሏል። እገዚአብሔር በፈቃዱ ታድኅ በግብፅ ታላቅ ሰው ያደረገው ዮሴፍም በያዕቆብ ፊት ከወንድሞቹ ሁሉ በላይ ውድ ነበር። ጳውሎስ አባት ለልጆቹ አያሌ ኃላፊነቶች እንዳሉት ተናግሯል።

ሊያስቆጣቸው አይገባም። በጳውሎስ ዘመን አባት በቤተሰቡ ላይ ከፍተኛ ሥልጣን ነበረው። በአንድ የሮም ቤተሰብ ውስጥ ልጅ ሲወለድ በአባቱ ፊት ይቀርብ ነበር። አንሥቶ ከአቀፈው በቤተሰቡ አባል እንዲሆን ፈቀደ ማለት ነበር። አንሥቶ ካላቀፈው ግን አልተቀበለውም ማለት ነበር። በዚህ ጊዜ ልጁ ሊሸጥ ወይም በይፋ ሊገደል ይችላል። የአባት ፍቅር እንዲህ ዓይነቶቹን የጭካኔ ተግባር እንደሚያሸንፍ ባይጠረጠርም፤ እነዚህ እርምጃዎች በዘመኑ ሕግ ድጋፍ ነበራቸው። ጳውሎስ ወላጆች ልጆቻቸውን እንዲያበረታቱና እንዲያንጹ እንጂ በሥልጣናቸው ተጠቅመው እንዳይበድሏቸው ተናግሮአል። ለቆላስይስ ሰዎች ሲጽፍ፡ «አባቶች ሆይ፤ ልባቸው እንዳይዝል ልጆቻሁን አታበላጩአቸው» ብሏል (ቆላ. 3:21)። ስለሆነም የማበላጩት ተቃራኒው ማበረታታት ነው።

ክርስቲያን ተማሪዎች በሚገኙበት ቡድን ስለ ጸሎት እያስተማርሁ ነበር፤ ሰማያዊ አባታችን በምንጠራው ጊዜ ሁሉ ሊሰማን ዝግጁ እንደሆነ ገለጽሁላቸው። አላቤንም ለማብራራት የቤተ ክርስቲያናችን ጸሐፊ በእኔ የተዘጋጀ የሰዎች የሰም ዝርዝር እንደያዘችና እነዚህ ሰዎች በፈለጉት ሰዓት ሁሉ ከእኔ ጋር ሊገናኙ እንደሚችሉ ገለጽሁላቸው። በአገልጋዮች ስብሰባ ወይም በማማከር ተግባር ላይ እያለሁ እንኳ ከእነዚህ ሰዎች አንዱ ከደወለልኝ ወዲያውኑ ልታገናኘን ይገባ ነበር። ከዚህ ዝርዝር በመጀመሪያ ረድፍ ላይ የተቀመጠው ቤተሰቤ ነበር። ምንም እንኳ ነገሩ ለእኔ ብዙም አስፈላጊ መስሎ ባይታየኝም ቤተሰቤ ከጎናቸው እንዳለሁላቸው ሊያውቁ ይገባል። «ከትምህርቱ በኋላ ከተማሪዎቹ አንዱ፤ ማደኅ ልጅ አድርገው ሊቀበሉኝ ይችላሉ? በጣም የምፈልገውን የአባቴን ማበረታቻ ላገኝ አልቻልሁም!» ሲል ገለጸልኝ።

አባቶች የሆነ ያልሆነውንም በማውራት ልጆቻቸውን ያበላጩሉ። የሚያበላጩዋቸውም ከማዋገስ ይልቅ በመኮነን፤ በፊታቸው በአንድ አቋም ባለመጽናት፤ በአግባቡ ባለመቅጣትና በቤተሰብ መካከል በማድላት ነው። ከዚህ በተጨማሪ የገቡትን ቃል ባለመፈጸምና ለልጆቻቸው ትልቅ የሆነውን ነገር እነርሱ በማቃለል ነው። ክርስቲያን ወላጆች ለልጆቻቸው ጉድለቶችና ችግሮች ልባቸው ይላሳ ዘንድ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ያስፈልጋቸዋል።

ሊንካባከባቸው ይገባል። ምንባቡ፤ «በጌታ ምክርና በተግሣጽ አላድጉአቸው እንጂ» ይላል። «አላድጉአቸው» ተብሎ የተተረጎመው

ግሥ በ 5:29 ላይ «ይመግበዋል» የተባለው ነው። ክርስቲያን ባል በጌታ ፍቅር ሚስቱንና ልጆቹን መንከባከብ አለበት። ምግብ፣ መጠለያና ልብስ በማቅረብ አካላዊ እንክብካቤ ከማድረግ በተጨማሪ መንፈሳዊና ስሜታዊ እንክብካቤ ማድረግም አለበት። የኢየሱስ ክርስቶስ አስተዳደግ አእምሮአዊ፣ አካላዊ፣ መንፈሳዊና ማኅበራዊ ገጽታዎችን የሚያካትት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በየትኛውም ስፍራ ቤተሰብ እንጂ ድርጅቶች ልጆችን እንዲያሳድጉ አልተጠየቁም። እግዚአብሔር ለልጆች የሚያስፈልገው ሥልጠና በወላጆች እንዲሰጥ ይችላል።

ሊቀጣቸው ይገባል። «መንከባከብ» በሚለው ቃል ውስጥ በቅጣት የመማርም አላብ ተካትቷል። ይህም በዕብራውያን ምዕራፍ 12 ላይ «ቅጣት» ተብሎ ተተርጉሟል። አንዳንድ ዘመናዊ የሥነ-ልቦና ምሁራን ጥንቷዊውን የቅጣት መንገድ ይቃወማሉ፤ ብዙ የትምህርት ባለሙያዎችም ይህንኑ ፍልስፍና ይከተላሉ። «ልጆች ራሳቸውን መግለጽ አለባቸው። ከቀጣችኋቸው ባሕርያቸውን ልትሸፍኑባቸው ትችላላችሁ» ይሉናል። ነገር ግን ቅጣት መሠረታዊ የሕይወት መርህ ሲሆን፣ የፍቅርን መኖር የሚያረጋግጥ መሣሪያ ነው። «ጌታ የሚወደውን ይቀጣዋልና» (ዕብ. 12:6)። «ልጁን የሚወድድ ግን ተግቶ ይገሥጽዋል» (ምላሴ 13:24)።

ይህም ሆኖ፣ አቀጣጣችን በተገቢው መንገድ ሊካሄድ ይገባል። በመጀመሪያ ደረጃ በጥላቻ ሳይሆን በፍቅር መቅጣት ይኖርብናል። ይህም የልጆችንን አካል፣ መንፈስ ወይም ሁለቱንም እንዳንጎዳ ያግዘናል። ተቀጥተን በሥርዓት ካላደግን ልጆቻችንን ልንቀጣ አንችልም። ልጆቹን አለመቅጣት ደግሞ ጥሩ ልጅ ወይም ጥሩ ወላጅ ሊፈጥር አይችልም።

ቅጣታችን ተገቢና ቀጣይ ሊሆን ይገባል። አንድ ጊዜ አንድ ታዳጊ ወጣት፣ «አባቴ ትንኝ ለመግደል መድፍ ከመተኮስ አይመለስም! አንዳንዴ አጥፍቼም እንኳ አልቀጣም። ሌላ ጊዜ ደግሞ ለተበላሸው ነገር ሁሉ ተጠያቂው እኔ እሆናለሁ» ሲል ገልጾልኛል። ቀጣይነት ኖሮት በፍቅር የሚካሄድ ቅጣት ለልጅ ዋስትናን ይሰጠዋል። ልጁ በአላባችን ላይስማማ ይችላል፤ ሆኖም ራሱን መጠበቅ እስኪችል ድረስ በዙሪያው ቅጥሮችን በመሥራት እየተጠነቀቅንለት መሆኑን ይረዳል።

«ወላጆቼ እስኪቀጡኝ ድረስ አልገደዳቸውምና ምን ያህል እርምጃ መውሰድ እንዳለብኝ አላውቅም ነበር። ቅጣቴ ለእነርሱ አስፈላጊ ካልሆነ ለእኔስ ምን ያደርግልኛል? ስል አሰብሁ» ብላኛለች አንዲት ኮብላይ ልጅ።

ሲያስተምራቸውና ሲያበረታታቸው ይገባል። ይህ «ምክር» የተባለው ቃል ፍች ነው። ወላጆች ልጆቻቸውን ለማሳደግ በተግባር ብቻ ሳይሆን በቃልም መጠቀም ይኖርባቸዋል። ለምሳሌ በመጽሐፈ ምሳሌ ውስጥ አባት ለልጁ ጥበብን ሲያካፍል እንመለከታለን። ልጆቻችን የምንሰጣቸውን ምክር ሁሉ ላይወዱት ይችላሉ፤ ሆኖም ይህ እነርሱን ከማስተማርና ከማበረታታት ግዴታችን ነፃ አያደርገንም። የምናቀርብላቸው ትምህርት ሁልጊዜም ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ሊጣጣም ይገባል (2ኛ ጢሞ. 3:13-17 ተመልከት)።

የበላይ ችሎቱ በሕዝብ ትምህርት ቤቶች ውስጥ የሚካሄደውን ጸሎት በመቃወም ሕግ ሲያወጣ፣ ታዋቂው ካርቱኒስት በዋሽንግተን ፖስት ጋዜጣ ላይ ካርቱን ሥዕል አቅርቦ ነበር። በካርቱን ሥዕሉ ላይ አንድ የተበላጩ አባት በቤተሰቦቹ ላይ ጋዜጣ እያውለበለበ፣ «ምን እንድናደርግ ነው የሚፈልጉት? በቤት የሕፃናትን ጸሎት እንድናዳምጥ ነው?» ሲል ይጮኋል። መልሱ፣ አዎ! ልጆች በቤት ውስጥ ስለ ክርስቶስና ስለ ክርስቲያናዊ ሕይወት ሊማሩ ይገባል ነው። ወላጆች የማስተማር ኃላፊነታቸውን ለሰንበት ትምህርት ቤት መምህራን ከመተው ይልቅ ልጆቻቸውን ማስተማር የሚጀምሩበት ጊዜው አሁን ነው።

3. ክርስቲያን ሠራተኞች (6:5-8)

«ባሪያዎች» የሚለው ቃል ከጌቶቻቸው ሥር የሚተዳደሩትን ክርስቲያኖች የሚያመለክት ሲሆን፣ ዛሬ ለክርስቲያን ሠራተኞች ልንጠቀምበት እንችላለን። በወቅቱ ሰዎችን ባርያ ማድረግ በሕግ የተደገፈ በመሆኑ በዚያን ጊዜ በሮም መንግሥት ውስጥ ስድስት ሚሊዮን ባሮች እንደነበሩ ይገመታል። ምንም እንኳን የወንጌሉ ጠቅላላ ጭብጥ ባርነትን የሚቃወም ቢሆንም በአዲስ ኪዳን ውስጥ ግን ባርነት በግልጽ የተወገዘበት ስፍራ የለም። የጳውሎስ አገልግሎት ያተኮረው ወንጌሉን በመስበክና ኃጢአተኞችን ወደ ክርስቶስ በመመለስ ላይ እንጂ የሮምን መንግሥት ወይም ከተቋሞቿ አንዱን በመናድ ላይ አልነበረም። ምንም እንኳን የወንጌል ስርጭቱ ውጤት የኋላ ኋላ የሮምን መንግሥት ቢያፈራርሱም፣ ይህ ግን የጳውሎስ ዋነኛ ዓላማ አልነበረም። የዊስሊና የዋይትፊልድ ስብከት የባርነትንንና የልጆችን በሥራ መጠመድ እንዳስወገደ፣ የቤቶችን መብት እንዳስከበረና ለድሆች እንክብካቤ የሚደረግበትን መንገድ እንዳመቻቸ ሁሉ፣ የጳውሎስም አገልግሎት ለባርነት መሞትና ለነጻነት መወለድ መሠረት ጥሏል። ይህም ሆኖ፣ ጳውሎስ ማኅበራዊ ሥርዓትን ከቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ አሠራር ጋር ላለማቀላቀል ጥንቃቄ አድርጓል (1ኛ ቆሮ. 7:20-24)።

ጳውሎስ ሠራተኞች ታዛዥነትን ያላዩ ዘንድ አያሌ ምክንያቶችን አቅርቧል። በመጀመሪያ በእርግጥ የሚያገለግሉት ክርስቶስን ነው፤ «በሥጋ ጌቶች እንደ ነበሩዋቸው ቢታወቅም እውነተኛ ጌታቸው በሰማይ የሚኖረው ክርስቶስ ነበር» (ቁ. 9)። አሠሪውና ሠራተኛው ክርስቲያን መሆናቸው ለሁለቱም አነስተኛ ሥራ ለማከናወን ማመካከል አይሆንም። ይልቁንም አንዳቸው ለሌላቸው ታማኝ የሚሆኑበት ጥሩ ምክንያት ነው። ሥራተኛው አሠሪውን የጥቅም መሣሪያ ከማድረግ ይልቅ በአግባቡ ሊያከናውን ይገባል። በሥራ ላይ ጥሩ ምስክር መሆን የሚቻለው ተገቢውን ኃላፊነት በሚገባ መወጣት ሲቻል ነው። ክርስቲያን ሠራተኛ ለታይታ ማለትም አለቃው ብቻ በሚያየው ጊዜ መሥራትን ወይም ደግሞ ታታሪ ሠራተኛ ለመምሰል መጣርን ማስወገድ ይኖርበታል።

ሁለተኛው ምክንያት ጥሩ ተግባር ማከናወን የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ክርስትና ዓለማዊና መንፈሳዊ የሚባል ሥራ አያውቅም። እንደ ክርስቲያን አንድ መልካም ተግባር ለክርስቶስ አገልግሎት ይሆን ዘንድ በተገቢው መንገድ በመሥራት እግዚአብሔርን ሊያከብር ይችላል። ስለሆነም ይህ ክርስቶስን የምናገለግልበትና እግዚአብሔርን የምናከብርበት ዕድል ነው። ከዚህም የተነሣ ክርስቶስን ስለሚያገለግልና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስለሚያደርግ ሥራውን ከልብ መሥራት አለበት። ባሪያዎችን በመናቅ የሚቀርቡላቸው ሥራዎች ቢኖሩም እንኳ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚጸረሩ እስካልሆኑ ድረስ ሊያከናውኗቸው ይገባል። «የልብ ቅንነት» እና «ከልብ የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም» በሥራ ላይ ሊኖር የሚገባውን ትክክለኛ ዝንባሌ የሚያላዩ ናቸው።

የጳውሎስ ሦስተኛው ነጥብ ጌታ የሚሸልማቸው መሆኑ ነው (ቁ. 8)። በዚያን ዘመን ባሪያዎች ምንም ያህል ትምህርት ቢኖራቸውም እንደ ዕቃ ይቆጠሩ ነበር። የተማሪና የሠለጠነ ባሪያ ክርስቲያን በሚሆንበት ጊዜ በእምነቱ ምክንያት ጌታው ከቀድሞው የበለጠ ሊጨቁነው ይችላል። ይህ ግን በሚችለው ሁሉ መልካም ሥራ ከመሥራት ሊያቅበው አይገባም (1ኛ ጴጥ. 2፡18-25)። የምናገለግለው ሰዎችን ሳይሆን ክርስቶስን ነው። ሽልማታችንንም የምንቀበለው ከክርስቶስ እንጂ ከሰዎች አይደለም።

አንድ ሽማግሌ ለብዙ ዓመታት በአፍሪካ አሕጉር የወንጌል አገልግሎት ሲያበረክቱ ቆይተው ወደ አገራቸው ወደ አሜሪካ እየተመለሱ ነበር። ሽማግሌው በተላፈሩበት በዚያው መርከብ ውስጥ በአፍሪካ የአደን ተግባር ሲያከናውኑ የቆዩት ፕሬዘዳንት ቲዎዶር ሩዝቬልትም ነበሩ። መርከቡ ኒውዮርክ ሲደርስ እጅግ ብዙ ሰዎችና

ጋዜጠኞች ፕሬዘዳንቱን ሲያጨናንቋቸው ሽማግሌው የወንጌል አገልጋይና ባለቤታቸው ግን ማንም ቦታ ሳይሰጣቸው ከመርከቡ ወጥተው ወደ ምዕራብ ከመሄዳቸው ምሽቱን ወደሚያሳልፉበት ሆቴል አመሩ።

«ነገሩ ልክ አይመስልም!» ሲሉ ተናገሩ በሁኔታው የተቆጡት ሽማግሌ። «ለዎችን ወደ ክርስቶስ ለመመለስ የሕይወት ዘመናችንን ሁሉ በአፍሪካ ቆይተን ስንመለስ አቀባበል የሚያደርግልን አንድም ሰው የለም። ምንም ሽልማት አልተሰጠንም። ፕሬዘዳንቱ ግን እንስሳትን ገድለው ስለተመለሱ ንጉሣዊ አቀባበል ተደረገላቸው!»

ከማረፋቸው በፊት እየጸለዩ ላሉ የጌታ ድምፅ፡ «ሽልማታችሁን ለምን እንዳልተቀበላችሁ ታውቃላችሁ፡ ልጆቼ? ምክንያቱም ገና ከቤታችሁ ስላልደረሳችሁ ነው!» ሲል ተናገራቸው።

4. ክርስቲያን አሠሪዎች (6:9)

የክርስትና እምነት ማኅበራዊ ወይም ባሕላዊ ልዩነቶች በመፋቅ ስምምነትን አያመጣም። ባሪያዎችም ሆኑ ጌቶች በክርስቶስ ሲያምኑ በዚያው ደረጃቸው ሊኖሩ ይችላሉ። የክርስትና እምነት ስምምነትን የሚያመጣው በልብ ውስጥ በመሥራት ነው። ክርስቶስ የሚሰጠን አዲስ ዓላማን እንጂ አዲስ አደረጃጀት አይደለም። ጌቶችም ሆኑ ባሮች ጌታን እያገለገሉ ሲሆን፤ በዚህ ዓይነት ለእግዚአብሔር ክብር አብረው ሊሠሩ ይችላሉ። አንድ ክርስቲያን ጌታ ለሠራተኞቹ ያለው ኃላፊነት ምንድን ነው?

ደኅንነታቸውን ሊሻ ይገባል። «እንዲሁ አድርጉላቸው።» አንድ አሠሪ ሠራተኞቹ ከልባቸው እንዲሠሩለት ከፈለገ እርሱም ከልቡ ሊያስብላቸው ይገባል። ሠራተኞች ይህንኑ እንዲያደርጉለት የሚፈልግ ከሆነ አሠሪው ጌታን ከልቡ ሊያገለግል ይገባል። ሊበዘብዛቸው ግን አይገባም።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለዚህ ምሳሌ ከሚሆኑት አንዱ በመጽሐፈ ሩት ውስጥ የሚገኘው ቦዴዝ ነው። ለሠራተኞቹ፡ «እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን!» የሚል ሰላምታ ይሰጣቸው ነበር። እነርሱም፡ «እግዚአብሔር ይባርክህ!» ብለው ይመልሱለታል (ሩት 2:4)። ቦዴዝ ሠራተኞቹ ጉድለት እንዳይታይባቸው የሚላላ ሲሆን፤ ለእንግዳዬቱ ሩትም የልግስና ተግባር አድርጓል። ከሠራተኞቹ ጋር መከባበር ላይ የተመሠረተ ግንኙነት የነበረው ሲሆን፤ መሻቱም ጌታን ማክበር ነበር። አንድ ሠራተኛ፡ «አለቃዬ ክርስቲያን ነው፤ ሆኖም ክርስቲያን መሆኑ አይታወቅም» ሲል መስማቱ አላዛኝ ነው።

ሊዘትባቸው አይገባም። ብዙዎቹ ተግባራዊ የሮም ጌቶች የሚያምፅባቸውን ባሪያ የመግደል ሕጋዊ ሥልጣን ነበራቸው። ባሪያ በብዙ ገንዘብ ስለሚሸጥ ባሮቹን መግደል ገንዘባቸውን ማባከን ይሆንባቸዋል። ጳውሎስ ታዛዥነትንና ጥሩ አገልግሎትን ለማግኘት ጌቶች ከዛቻ ይልቅ የተሻለ መንገድ ሊጠቀሙ እንደሚችሉ ገልጾአል። ባሮች በፍርሃት ሲዋጡ ሥራቸውን እንደሚገባ ማከናወን አይችሉም፤ የዚህ ዓይነቱም ድርጊት ረዥም ዕድሜ ሊኖረው እንደማይችል አስተምሮአል። የሚሻለው «በጽድቅና በቅንነት» ማስተዳደሩ ነው (ቆላ. 4:1)። ሠራተኛው የሥራውን ውጤት እንዲጋራ ከተደረገ የተሻለና የበለጠ ተግባር ያከናውናል። ብሉይ ኪዳንም ይህንኑ ምክር ይሰጣል፤ «በጽኑ እጅ አትግዛው፤ ነገር ግን አምላክህን ፍራ» (ዘሌዋ. 25:43)።

ለጌታ መገዛት አለበት። «በእናንተ ላይ የሚገዛው ጌታ በለማይ እንዳለ» (ቁ. 9)። ይህ በክርስቶስ ጌትነት ሥር መኖር ነው። ሚስት ለጌታ እንደምትገዛ ለባሏ ትገዛለች (5:22)። ባልም ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት ሚስቱን ይወዳታል (5:25)። ልጆች ለወላጆቻቸው በጌታ ሲገዙላቸው (6:1)፤ ወላጆችም ልጆቻቸውን በጌታ ምክርና ተግሣጽ ያላድጓቸዋል (6:4)። ባሪያዎች ለክርስቶስ እንደሚገዙ ለጌቶቻቸውም ይገዛሉ (6:5)። ጌቶች ባሪያዎቻቸውን የለማዩ ጌታቸው በሚያስተናግዳቸው መንገድ ሊያስተናግዷቸው ይገባል። እያንዳንዱ ሰው ለጌታ ከተገዛ ከእርሱ በላይ ላሉት የመገዛት ችግር አይኖርበትም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ ለመሆን መንገዱ ባሪያ መሆን እንደሆነ ገልጾአል (ማቴ. 25:21)። ከሥልጣን ሥር ያልሆነ ሰው ሥልጣን የመጠቀም መብት የለውም። እንደ ዮሴፍ፣ ሙሴ፣ ኢያሱ፣ ዳዊት፣ ነህምያና ሌሎች ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች ገዥዎች ከመሆናቸው በፊት ባሪያዎች እንዲሆኑ የተደረገው ለዚህ ነው። አንድ ሰው ወደ መሪነት ደረጃ ከደረሰ በኋላም አገልጋይ ሆኖ መምራት አለበት። «አለቃ የሁሉ አገልጋይ ነው» የሚል የአፍሪካውያን አባባል አለ። ጌታችንም ጌታ ሊሆን የሚወድ የሌሎች አገልጋይ መሆን እንዳለበት ተናግሮአል (ማቴ. 20:27)።

አንድ ወዳጂ ሥራ አስኪያጅ ሆኖ ሲሾም ኃላፊነቱ ናላውን አዞረው። ሹመቱ ያመጣለትን ጥቅም እንጂ ለሥራው ትኩረት ሊሰጥ አልቻለም። በዚህ ጊዜ የድርጅቱ ምርት በመቀነሱ ቦርዶ ከሥልጣኑ አወረደው። ወዳጂ በለማይ አለቃ እንዳለው ስለዘነጋ በምድር ላይ ጥሩ አለቃ ሊሆን አልቻለም።

ሊያደላ አይገባም። እግዚአብሔር ለሰው ፊት አያዳላም። ባሪያም ሆነ ጌታ ኃጢአትን ከፈጸመ ይፈረድበታል። ከታዘዘ ደግሞ ባሪያ ወይም ጌታ ላይል ይሸልመዋል (ቁ. 8)። አንድ ክርስቲያን አሠሪ በሥልጣኑ ብቻ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚያገኘው በረከት አይኖርም። ክርስቲያን አለቃ በሚያሠራቸው ሰዎች ላይ አድልዎ ማሳየት የለበትም። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን፡ «አንድን እንኳ በአድልዎ ሳታደርግ፤ እነዚህን ያለ መዘንበል እንድትጠብቅ» ሲል አስጠንቅቆታል (1ኛ ጢሞ. 5:21)። የአንድን መሪ ተከታታዮች ከሚከፋፍሉና ታማኝነታቸውን ከሚቀንሱ ነገሮች መካከል አንዱ አድልዎ ነው።

«በስምምነት መመላለስ» ብለን የሰየምነው ክፍል በዚህ ይጠናቀቃል። በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላን፤ ደስተኞች፤ የምናመሰግንና የምንገዛ ሰዎች ከሆንን ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር በስምምነት ልንኖርና ልንሠራ እንችላለን። በተጨማሪም ከእኛ ጋር ለማይስማሙ ዓለማውያን እንኳ ለመመስከር ይቀለናል። ፍቅር የመንፈስ ፍሬ ነው፤ ይህም በዓለም ትልቁ የመንፈስ ፍሬ ነው፤ ደግሞም በዓለም ትልቁ አያያዥ ኃይል ነው!

በቀረውስ በጌታና በኃይሉ ችሎት የበረታችሁ ሁኑ። የዲያብሎስን ሽንገላ ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ ልበሉ። መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፤ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዢዎች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከከፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ። ስለዚህ በከፋው ቀን ለመቃወም፤ ሁሉንም ፈጽማችሁ ለመቆም እንድትችሉ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ አንሁ። እንግዲህ ወገባችሁን በእውነት ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥሩር ለብላችሁ፤ በሰላም ወንጌልም በመዘጋጀት እግሮቻችሁ ተጫምተው ቁሙ፤ በሁሉም ላይ ጨምራችሁ የሚንበለበሉትን የከፋውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ አንሁ፤ የመዳንንም ራስ ተኔር የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው። በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ፤ በዚህም አሳብ ስለ ቅዱሳን ሁሉ እየለመናችሁ በመጽናት ሁሉ ትጉ፤ ደግሞ የወንጌልን ምሥጢር በግልጥ እንዳስታውቅ አፌን በመከፈት ቃል ይሰጠኝ ዘንድ ስለ እኔ ለምኑ፤ ስለ ወንጌልም በሰንሰለት መልእክተኛ የሆንሁ፤ መናገር እንደሚገባኝ ስለ እርሱ በግልጥ እናገር ዘንድ ለምኑ።

ነገር ግን እንዴት እንዳለሁ ኑሮዬን እንድታውቁ የተወደደ ወንድምና በጌታ የታመነ አገልጋይ ቲኪቆስ ሁሉን ያስታውቃችኋል፤ ወሬአችንን እንድታውቁና ልባችሁን እንዲያጽናና ወደ እናንተ የምልከው ስለዚህ ምክንያት ነው።

ከእግዚአብሔር አብ፤ ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምና ፍቅር ከእምነት ጋር ለወንድሞች ይሁን። ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን ባለመጥፋት ከሚወዱ ሁሉ ጋር ጸጋ ይሁን፤ አሜን።

መንፈሳዊ ውጊያ

ሆነም ቀረ እያንዳንዱ አማኝ የክርስትና ሕይወት የጨዋታ ሜዳ ሳይሆን የጦር ሜዳ መሆኑን ይገነዘባል። ከጌታ ውጭ ቢገጥመው ሊዘነጣጥለው የሚችለው ጠንካራ ጠላት እንዳለበትም ይረዳል። ጳውሎስ አማኝ ከሰይጣን ጋር የሚያደርገውን ግጭት ለማብራራት ወታደራዊ አገላለጽ መጠቀሙ ተገቢ ነው። እርሱ ራሱ ከሮም ወታደር ጋር በሰንሰለት የታሰረ ከመሆኑም በላይ (6:20)፤ አንባቢያኑም ወታደሮችንና የውትድርና መሣሪያዎችን ያውቁ ነበር። ወታደራዊ አገላለጾች ጳውሎስ ብዙውን ጊዜ የሚጠቀምባቸው ናቸው (2ኛ ጢሞ. 2:3፤ 4:7፤ 1ኛ ጢሞ. 6:12፤ 2ኛ ቆሮ. 10:4)።

እኛ ክርስቲያኖች፤ ዓለም ሥጋና ሰይጣን የሚባሉ ሦስት ጠላቶች ይዋጉናል (ኤፌ. 2:1-3)። ዓለም ከእግዚአብሔር ጋር የሚቃረነውን መዋቅር ያመለክታል። ተግባሩ የሥጋ ምችትን፤ የዓይን አምሮትንና ትምክህትን ማጋፈር ነው (1ኛ ዮሐ. 2:15-17)። «ከእግዚአብሔር ውጭ የሆነ ኅብረተሰብ» የተሰኘው አባባል ግልጽና ትክክለኛው «የዓለም» ፍች ነው። «ሥጋ» ከአዳም የተቀበልነው አሮጌው ባሕርይ ነው። ይህ እግዚአብሔርን የሚያስደስት መንፈሳዊ ተግባር መፈጸም አይችልም። በሞቱና በትንሣኤው ክርስቶስ ዓለምን (ዮሐ. 16:33፤ ገላ. 6:14)፤ ሥጋንና (ገላ. 2:20፤ ሮሜ 6:1-6)፤ ዲያብሎስን (ኤፌ. 1:19-23) አሸንፎአል። በሌላ አገላለጽ እኛ ክርስቲያኖች ለድል አንዋጋም፤ ከድል ምሽግ እንዋጋለን እንጂ። የእግዚአብሔር መንፈስ የክርስቶስን ድል የእኛ ድል እንድናደርግ ያግዘናል።

1. ጠላት (16:10-12)

የስለላ ጓድ የጦር ሠራዊቱ የጠላትን አቅም በሚገባ እንዲያውቁ ስለሚያደርግ፤ በጦርነት ውስጥ የሚያበረክተው አስተዋጽኦ የላቀ ነው። ጠላታችን ማን እንደሆነ፤ የት እንደሚገኝና ምን ሊያደርግ እንደሚችል ካላወቅን፤ ድል ለመምታት እንቸገራለን። በኤፌሶን ምዕራፍ 6 ብቻ ሳይሆን በመጽሐፍ ቅዱስ ሁሉ፤ እግዚአብሔር ስለ ጠላታችን ያስተምረናል። ስለሆነም ልንዘነጋ ምንም ምክንያት የለንም።

መሪው ዲያብሎስ። ጠላታችን የተለያዩ ስሞች አሉት። ዲያብሎስ ማለት ከሳሽ ማለት ነው። ይህም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ቀንም ሆነ ሌሊት በዙፋኑ ፊት ስለሚከሳቸው ነው (ራእይ 12:7-11)። ሰይጣን

ማለት ባለጋራ ማለት ነው። ለዚህም ምክንያቱ የእግዚአብሔር ጠላት መሆኑ ነው። በተጨማሪም፡ ፈታኙ (ማቴ. 4:3)፡ ነፍሱ ገዳይና ሐሰተኛ ተብሎ ተጠርቶአል (ዮሐ. 8:44)። ከአንበሳ (1ኛ 5:8)፡ ከእባብና (ዘፍጥ. 3:1፤ ራእይ 12:9) ከብርሃን መልአክ ጋር ከመነጻጸሩም በላይ (2ኛ ቆሮ. 11:13-15)፡ የዚህ ዓለም አምላክ እንደሆነም ተገልጾአል (2ኛ ቆሮ. 4:4)።

ለመሆኑ እግዚአብሔርን ለመቃወምና ሥራውን ለማፍረስ የሚሻው ይህ መንፈሳዊ ፍጥረት ከየት መጣ? ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚያምኑት፡ ሰይጣን መጀመሪያ ሲፈጠር የንጋት ኮከብና ሉሲፈር ነበር (ኢሳ. 14:12-15)። የጣለውም በትዕቢትና የእግዚአብሔርን ዙፋን ለመውረስ በመፈለጉ ነው። ከሰይጣን መፈጠር ጋር የተያያዙ ብዙ ምሥጢራት ቢኖሩም፡ አሠራሩና አካሄዱ ግን ምሥጢር አይደለም። ፍጡርና ዘላለማዊ ባለመሆኑ እንደ እግዚአብሔር ሁሉን አዋቂ፡ ሁሉን ቻይ ወይም በሁሉም ስፍራ የሚገኝ አይደለም። እንዲህ ከሆነ በተለያዩ የዓለም ክፍተኛ ተግባር ሊያከናውን የሚችለው እንዴት ነው? መልሱ በተደራጁ ረዳቶች አማካይነት ነው የሚል ነው።

የሰይጣን ረዳቶች። ጳውሎስ አለቆች፡ ሥልጣናት፡ ገዢዎችና በሰማያዊ ስፍራ የሚገኙ የክፋት መንፈሳዊያን ሠራዊት ሲል ጠርቶአቸዋል (ቁ. 12)። ቻርልስ ቢ. ዊልያምስ ይህንን ክፍል፡ «የምንዋጋው ከሰብአዊ ጠላቶች ጋር ብቻ ሳይሆን፡ ከሥልጣናት፡ ከአለቆችና ከዚህ የጨለማ ዓለም ኃይላት ጋር ጭምር ነው። ይህም ማለት በሰማያዊ ውጊያ ክፉ መንፈሳዊ ኃይላት ይገዳደሩናል ማለት ነው» ሲሉ ተርጉመዋል። (ዘ ኒው ቴስታመንት ኢን ዘ ላንጉጅ ኦፍ ዘ ፒፕላ "The New Testament in the Language of the People") ይህም የሰይጣን በአማኞች ላይ ለሚሰነዘረው ጥቃት እገዛ የሚያደርጉለት ሁነኛ አጋንንታዊ ሠራዊት እንዳሉት ያመለክታል። ሐዋርያው ዮሐንስ ሰይጣን በእግዚአብሔር ላይ የዐመፅ ተግባር በፈጸመ ጊዜ አንድ ሦስተኛ የሚሆኑ መላእክት አብረውት እንደ ወደቁ ፍንጭ ሰጥቷል (ራእይ 12:4)። ዳንኤል በበኩሉ የሰይጣንን መላእክት የአገሮችን ጉዳይ በመቆጣጠሩ ረገድ ከእግዚአብሔር መላእክት ጋር እንደሚታገሉ አመልክቷል (ዳን. 10:13-20)። መንፈሳዊ ጦርነት በዚህ ዓለምና በሰማያዊ ስፍራ በመካሄድ ላይ ይገኛል። እኛም የዚህ ጦርነት አካል ነን። ይህንን ስንገነዘብ በድል እንመለከታለን። ይህም ለእኛም ሆነ ለእግዚአብሔር ወሳኝ ጉዳይ ነው።

ዋናው የምንዋጋው ከሰዎች ጋር እንዳልሆነ መገንዘብ ነው። የምንዋጋው ከመንፈሳዊ ኃይላት ጋር ነው። ሰዎችን በመቆጣጠር

የእግዚአብሔርን ሥራ እንዲቃወሙ የሚያደርገውን ሰይጣንን መዋጋት ሲገባን ሰዎችን በመዋጋት ጊዜያችንን እናባክናለን። ጳውሎስ በኤፌሶን ባገለገለ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን ሊያወድም የሚችል ብጥብጥ ተነሥቶ ነበር (ዮሐዋ. 19:21-41)። ብጥብጡ የተከሰተው በድሜጥሮስና በተባባሪዎቹ ብቻ ሳይሆን በሰይጣንና በተባባሪዎቹም ጭምር ነበር። ጳውሎስና ቤተ ክርስቲያን፤ ጳልዮው የሰጠው ምክር ለመንፈሳዊ ውጊያ ሳይጠቅም አይቀርም፤ «ከንጉሡ በቀር ታናሽ ቢሆን ወይም ታላቅ ከማናቸውም ጋር አትግጠሙ» (1ኛ ነገሥ. 22:31)።

የሰይጣን ችሎታ። ጳውሎስ ከሰጠን ምክሮች እንደምንረዳው፤ ሰይጣን ብርቱ ጠላት ነው (ቁ. 10-12)። እርሱን ለመቋቋም የእግዚአብሔር ኃይል ያስፈልገናል። ከአንበሳና ከዘንዶ ጋር የተነጻጸረው ለቀልድ አይደለም። ኃይሉ በሰው አካል፤ በቤተሰብ፤ በሀብትና በወዳጆች ላይ ምን ሊያስከትል እንደሚችል ከመጽሐፈ ኢዮብ መረዳት ይቻላል። ኢዮሱስ ሰይጣን ሊሰርቅ፤ ሊያርድና ሊያጠፋ እንደሚመጣ ገልጾአል (ዮሐ. 10:10)። ሰይጣን ብርቱ ብቻ ሳይሆን ብልህና ረቂቅም ጭምር በመሆኑ ይህንኑ ክፋቱን መዋጋት አለብን። ክርስቲያን የሰይጣንን አላብ አይስተውም (2ኛ ቆሮ. 2:11)። አንዳንድ ሰዎች ብልጣብልጦች ሆነው በሽንገላ ይናገራሉ (ኤፌ. 4:14)፤ ከበስተጓላቸው ግን ዋንኛው ሽንጋይ ዲያብሎስ ይናገራል። ሰይጣን የብርሃን መልአክ በመምሰል (2ኛ ቆሮ. 11:14) ሰዎች የእግዚአብሔርን እውነት እንዳያስተውሉ አእምሮአቸውን ለማጨለም ይሻል። ጳውሎስ እንድንዋጋ ሲጠይቀን ታዛቢዎች ብቻ ሳንሆን በውጊያው ውስጥ እንደተሳተፍን ያሳያል። ሰይጣን ውጫዊ ጠላታችን የሆኑትን ዓለምና ሥጋችንን በመጠቀም ሊያሸንፈን ይፈልጋል። መሣሪያዎቹና የውጊያ ዕቅዶቹ የሚታዩ አይደሉም።

2. የመዋጊያው መሣሪያ (6:13-17)

የምንዋጋው በመንፈሳዊ ዓለም ውስጥ ከሚገኙት ጠላቶች ጋር በመሆኑ፤ ለማጥቃትም ሆነ ለመከላከል ልዩ መሣሪያዎች ያስፈልጉናል። እግዚአብሔር «ሙሉ የጦር ዕቃ» ስለሰጠን ከጦር ዕቃው መቀነስ የለብንም። ሰይጣን ዕድል ፈንታ የሚያገኝበትን ጊዜ መፈለጉ የማይቀር ነው (ኤፌ. 4:27)። ጳውሎስ ተደራስያኑ የእግዚአብሔርን ጦር ዕቃ እንሥተው ሰይጣንን እንዲቋቋሙ አዞል። ይህም በእምነት የሚካሄድ ተግባር ነው። ክርስቶስ ቀደም ሲል ሰይጣንን እንዳሸነፈና መንፈሳዊ መሣሪያዎችም እንደተሰጡን በመገንዘብ፤ እግዚአብሔር የሚሰጠንን ተቀብለን ጠላታችንን ለመዋጋት እንወጣለን። ቀኑ ከፋ ነው፤ ጠላትም እንደዚሁ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል? (ሮሜ 8:31)።

የእውነት መታጠቂያ (6:14)። እውነት ሕይወታቸውን የተቆጣጠረ አማኞች ሐሰተኛ የሆነውን ሰይጣንን ያሸንፋሉ (ዮሐ. 8:44)። መታጠቂያው ሌሎች የጦር መሣሪያዎችን በአንድነት ስለሚያስተላስር፣ እውነት ለድል ነገር ክርስቲያን ሕይወት እጅግ አስፈላጊ ነው። ንጹሕ ሕሊና ያለው እውነተኛ ሰው ጠላትን ያለፍርሃት ሊጋፈጥ ይችላል። በተጨማሪም መታጠቂያው ሰይፍ የሚያዝበት ነው። እውነትን ካልተለማመድን የእውነት ቃል ልንጠቀም አንችልም። ውሸት ወደ ክርስቲያን ሕይወት ከገባ ሁሉም ነገር ይበላሻል። ከአንድ ዓመት ለሚበልጥ ጊዜ ንጉሥ ዳዊት ከቤርሳቤህ ጋር ስለፈጸመው ኃጢአት እየዋሸ ኖሯል። በዚህ ጊዜ የተላካለት ነገር አልነበረም። በኃጢአት የከፈለውን ዋጋ ከመዝሙር (51) እና (32) ማንበብ ይቻላል።

የጽድቅ ጥሩር (6:14)። ከብረት ወይም ከሰንሰለት የሚሠራው ይህ መሣሪያ ሰውነትን ከአንገት እስከ ወገብ ድረስ የሚሸፍን ነው። ይህም አማኝ በክርስቶስ ያገኘውን ጽድቅና (2ኛ ቆሮ. 5:21) በክርስቶስ ያለውን የጽድቅ ሕይወት እንደ ምሳሌ ያሳያል (ኤፌ. 4:24)። ሰይጣን ከላሽ እንደ ሆነ ቢታወቅም፣ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚመላለሰውን አማኝ ሊከስ አይችልም። የምንመራው ሕይወት አንድም በሰይጣን ጥቃት ላይ በርትተን እንድንቆም ያበረታታናል ወይም ሰይጣን እንዲያሸንፈን ሁኔታዎችን ያመቻችለታል (ቁ. 7)። ሰይጣን ክርስቲያኑን በሚከሰበት ጊዜ ለክርስቲያኑ ስለ ደኅንነቱ ማረጋገጫ የሚሰጠው የክርስቶስ ጽድቅ ነው። ይህም ሆኖ፣ በክርስቶስ ያገኘው ጽድቅ በዕለት ተዕለት ተግባራዊ ጽድቅ ካልተደገፈ ሰይጣን እንዲያጠቃን በር ይከፍታል።

የወንጌሉ ጫማ (6:15)። የሮም ወታደሮች በጦርነት ጊዜ ምቾት እንዲሰጣቸው የሚያደርጉት ጫማ ሰንደል ጫማ ነበር። እኛም ጦርነቱን እንድንቋቋምና እንድናሸንፍ ከተፈለገ የወንጌሉ ጫማ ያስፈልገናል። ከወንጌሉ የሚመጣ የእግዚአብሔር ሰላም ሰላለን (ሮሜ 5:1)፣ የሰይጣንን ወይም የሰዎችን ጥቃት ለንፈራ አይገባም። ዲያብሎስን ለማሸነፍ እንድንችል ከሌሎችና ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሊኖረን ይገባል (ያዕ. 4: 1-7)። ጫማው ግን ሌላም ፍች አለው። በየቀኑ የሰላሙን ወንጌል ለጠፋው ዓለም ለማካፈል መዘጋጀት አለብን። እንደሚመሰክረው አማኝ ያህል ድል ነገር ክርስቲያን የለም። የወንጌሉን ጫማ ካጠለቅን በኢሳይያስ 52:7 እና በሮሜ 10:15 ላይ የተጠቀሱት «ያማሩ እግሮች» አሉን ማለት ነው። ሰይጣን ጦርነት ከፍቶአል፤ እኛ ግን የሰላም አምባሳደሮች ነን (2ኛ ቆሮ. 5:18-21)። በመሆኑም በሄድንበት ሁሉ የሰላሙን ወንጌል ይዘን እንሄዳለን።

የእምነት ጋሻ (6:16)። ጋሻ ብዙውን ጊዜ ከእንጩት ተሠርቶ በጠንካራ ቆዳ የሚለበጥ ሲሆን፤ መጠኑም አራት ሜግ በሁለት ሜግ ነው። ወታደሩ በፊቱ ላይ በማድረግ ከጦር፤ ከፍላጻና ከተወርዋሪ እሳት ይከላከላል። የጋሻዎቹ ሜፎች አመቺ ሆነው ስለተሠሩ ወታደሮቹ በማገጣጠም ጋሻዎቹን እንደ ጠንካራ ግድግዳ በመጠቀም ወደ ጠላት ሊገሰግሱ ይችላሉ። ይህም እኛ ክርስቲያኖች በጦሩ ሜዳ ውስጥ ብቻችንን እንዳልሆንን ያመለክታል። በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው እምነት ሕያው እምነት እንጂ የማያድነው እምነት አይደለም። ይህም በእግዚአብሔር ቃልና ተስፋዎች መታመን ነው። እምነት ከሰይጣን ጥቃቶች የሚጠብቀን የመከላከያ መሣሪያ ነው። በጳውሎስ ዘመን፤ ፍላጻዎቹ በጠላት ላይ ከመወርወራቸው በፊት በሜፋ ላይ እሳት ይደረግባቸዋል፤ ሰይጣንም እንደ ውሸት፤ ክፉ አሳብ፤ ጥላቻ፤ ጥርጣሬና ኃጢአትን የመሥራት ፍላጎት የመሳሰሉትን እሳቶች ወደ ልባችን ይወረውራል። እነዚህን እሳቶች በእምነት ካላጠፋናቸው እግዚአብሔርን እንዳንታዘዝ የሚያደርግ እሳት ከልባችን ሊያቀጣጥሉ ይችላሉ። ሰይጣን እሳቱን መቼ እንደሚወረውርብን ስለማናውቅ ሁልጊዜ የእምነትን ጋሻ በመጠቀም በእምነት መመላለስ ይኖርብናል።

የመዳን ራስ ቁር (6:17) - ሰይጣን አእምሮን ለማጥቃት ይፈልጋል። ይህ ሔዋንን ያሸነፈበት መንገድ ነበር (ዘፍጥ. 3፤ 2ኛ ቆሮ. 11:1-3)። የራስ ቁር ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር የዋለን አእምሮ ያመለክታል። ብዙ ክርቲያኖች በክርስትና ዕድገት፤ አገልግሎትና ድል ዐቢይ ሚና የሚጫወተውን እውቀት ማጥላላታቸው አላዛኝ ነገር ነው። እግዚአብሔር አእምሮውን የተቆጣጠረ አማኝ ሰይጣን ወደ ጥፋት ሊመራው አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስን በማጥናት የመጽሐፍ ቅዱስን አስተምህሮዎች የሚረዳ አማኝ በቀላሉ ሊሳሳት አይችልም። «እውነትም በኢየሱስ እንዳሉ» ከእርሱ ልንማር ይገባል (ኤፌ. 4:21)። በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት ልናድግ ያሻል (2ኛ ጴጥ. 3:18)። ጳውሎስ ባላገለገለባቸው ስፍራዎች ሁሉ ለአዳዲስ አማኞች የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምር ነበር። ይህም የራስ ቁር ከሰይጣን ውሸቶች ጠብቆአቸዋል።

አንድ ቀን ቀደም ሲል የአንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ዲያቆን ሆኖ ያገለገለውንና በወቅቱ በሐሰት ትምህርት የተወሰደውን ሰው ጎበኘሁ። መጽሐፍ ቅዱስ ከፍተኛ እያነበብን የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ላሳየው ብሞክር አእምሮው በውሸት የጨለመ ይመስል ለመቀበል ተቸገረ። «እንዴት መጽሐፍ ቅዱስን ከምታስተምር ቤተ ክርስቲያን ወጥተህ ወደዚህ ስሕተት ውስጥ ገባህ?» ስለው የሰጠኝ ምላሽ አስደነገጠኝ። «ውድ ሰባኪ፤ ለዚህ የምትወቀሰው ቤተ

ክርስቲያንን ነው» ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የማውቀው ነገር አልነበረም። እነርሱም ብዙ አላስተማሩኝም። መጽሐፍ ቅዱስ ላጠና ፈለግሁ፤ ነገር ግን እንዴት እንደሚጠና የነገረኝ አልነበረም። ከዚያም ዲያቆን አደረጉኝ። እኔ ለዚያ ዝግጁ አልነበርሁምና ሥልጣኑ በዛብኝ። ይህ ሰውዬ መጽሐፍ ቅዱስ በሬዲዮ ሲሰበክ ሰማሁና አንድ ነገር የሚያውቅ መሰለኝ። መጽሔቶቼንና መጻሕፍቶቼን ማንበብ ቀጠልሁና እነሆ አሁን ሰውየው አባባሉ ትክክል እንደሆነ አምኜው አረፍሁ።

ቤተ ክርስቲያንቱ ለዚህ ሰውዬ የመዳንን የራስ ቁር አለመስጠቷ የሚያሳዝን ነገር ነው። በ2ኛ ጢሞቴዎስ 2:2 ላይ የሚገኘውን እውነት ተግባራዊ አድርገው ቢሆን ኖሮ ይህ ሰው የጦርነቱ ሰለባ ላይሆን ይችል ነበር።

የመንፈስ ሰይፍ (6:17)። ይህ የእግዚአብሔር የሚሰጠን መሣሪያ ነው። የሮም ወታደር ለጨበጣ ውጊያ የሚያገለግል ሰይፍ ይታጠቅ ነበር። ሰይፍ ሥጋን እንደሚወጋ ሁሉ የእግዚአብሔርም ቃል የሰውን ውስጣዊ ማንነት የመውጋት ብቃት አለው (ዕብ. 4:12)። ቃሉ ስለ ኃጢአታችን ተናግሮ ባላመንን ጊዜ ልባችን ተነክቶአል (የሐዋ. 2:37፤ 5:33)። በአትክልቱ ስፍራ ኢየሱስን ለመከላከል ሰይፍ ይዞ የነበረው ጴጥሮስ (ሉቃ. 22:47-51) በበዓሉ ኅምላ ቀን የመንፈስ ሰይፍ የላቀ ተግባር እንደሚፈጽም ተገንዝቦአል። በምድራዊ ሰይፍ ሊያሸንፍ የሞክረው ሙሴም (ዘጸአ. 2:11-15) ግብጽን ለመርታት የሚችለው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ መሆኑን ተረድቶአል።

ምድራዊ ሰይፍ ሰውነትን ሲወጋ የእግዚአብሔር ቃል ግን ልብን ይወጋል። ምድራዊ ሰይፍ በአገልግሎት ብዛት እየደነዘዘ ሲመጣ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ዘወትር መጠቀሙ ግን በሕይወታችን የበለጠ ስለታም ሆኖ እንዲሠራ ያደርገዋል። ምድራዊ ሰይፍ የወታደሩን እጅ ሲሻ፣ የመንፈስ ሰይፍቱን ሕያው ሆኖ የሚሠራ በመሆኑ ኃይል አለው (ዕብ. 4:12)። ቃሉን የጻፈው መንፈስ ቅዱስ ቃሉን በእምነት ስንጠቀም ይሠራበታል። ምድራዊ ሰይፍ ለመጉዳትና ለመግደል ሲያቆስል የመንፈስ ሰይፍ ግን ለመፈወስና ሕይወትን ለመስጠት ያቆስላል። ነገር ግን ሰይፉን በሰይጣን ላይ በምንጠቀምበት ጊዜ ሰይጣንን ሽባ በማድረግ የእግዚአብሔርን ሥራ እንዳያደናቅፍ እናደርገዋለን።

ክርስቶስ በምድረ በዳ በሰይጣን በተፈተነ ጊዜ፣ የመንፈስ ሰይፍ በመጠቀም ሰይጣንን አሸንፎአል። ኢየሱስ ሦስት ጊዜ፣ «እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል» እያለ መልሶአል (ማቴ. 4:1-13)። ሰይጣንም የእግዚአብሔርን ቃል ሊጠቅስ እንደሚችል ልብ በል፤ «ተብሎ

ተጽፎአልና» (ሉቃስ 4:1-13)። ነገር ግን ሙሉ በሙሉ አይጠቅሰውም። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ቃል የሚጠቅሰው እኛን ለማደናገር ስለሆነ የሰይጣንን ቃል አንድ በአንድ ማወቁ ወሳኝ ነው። «የፈለግኸውን ነገር በመጽሐፍ ቅዱስ አስደግፈህ ልታረጋግጥ ትችላለህ» የሚሉ ሰዎች አሉ። ይህንን ማድረግ የሚቻለው ጥቅሶችን ከዓውዳቸው ውጭ መዝዞ በማውጣት፣ የማይፈልጉትን ቃላት ገለል በማድረግና ከዛሬዎቹ ክርስቲያኖች ሕይወት ጋር የማይዛመዱትን ጥቅሶች በመጠቀም ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በሚገባ ባወቅህ መጠን የሰይጣንን ውሸቶች በመረዳት የሚያቀርባቸውን ግብዣዎች መናቅ የበለጠ ይቀልሃል።

በአንድ በኩል የእግዚአብሔር የጦር ዕቃ በሙሉ የኢየሱስ ክርስቶስ መግለጫ ነው። ክርስቶስ እውነት (ዮሐ. 14:6)፣ ሰላምና (ኤፌ. 2:14) ጽድቃችን ነው (2ኛ ቆሮ. 5:21)። የእርሱ ታማኝነት እምነታችንን ተግባራዊ ያደርገዋል (ገላ. 2:20)። እርሱ ደኅንነታችን ነው (ሉቃ. 2:30)። እርሱ የእግዚአብሔር ቃል ነው (ዮሐ. 1:1፣14)። በመሆኑም በኢየሱስ ክርስቶስ በምናምንበት ጊዜ የጦር ዕቃውን ተቀብለናል ማለት ነው። ጳውሎስ የሮሜ ሰዎች በጦር ዕቃው ምን ማድረግ እንዳለባቸው ገልጾላቸዋል (ሮሜ 13:11-14)። ንቁ (ቁ.11)፣ ኃጢአትን አስወግዶ፣ የብርሃንን ዕቃ ጦር ልበሱ (ቁ. 12)። ይህንን የምናደርገው ኢየሱስ ክርስቶስን በመልበስ ነው (ቁ.14)። የጦር ዕቃውን የለበስን ብንሆንም በየዕለቱ ልንለማመድበት ይገባል። ንጉሥ ዳዊት የጦር ዕቃውን አስቀምጦ ወደ ቤተ መቅደሱ ሲመለስ በጦር ሜዳ ቢሆን ከሚያጋጥመው የከፋ አደጋ ጠበቀው (2ኛ ሳሙ. 11)። ከሰይጣን ተንኮል ፍጹም የራቅን ባለመሆኑ፣ የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ ከመልበስ ልንታቀብ አይገባም።

3. ኃይል (6:18-20)

ክርስቲያን የጦር ዕቃ ሊጠቀም የሚችለው በጸሎት አማካይነት ነው። ምንም ያህል ብርቱና ስጦታ ያለን ሰዎች እንደሆንን ብናስብም ጦርነቱን በራሳችን ኃይል ልናካሂድ አንችልም። አማሌቅ እስራኤልን በወጋበት ሰዓት ኢያሱ ሰይፍ እየመዘዘ ሳለ ሙሴ በተራራው ራስ ላይ ሆኖ ይጻልይ ነበር (ዘጸአ. 17:8-16)። አማሌቅን ለማሸነፍ የሙሴ ጸሎትና የኢያሱ ውጊያ አስፈላጊ ነበር። ጸሎት የድል ኃይል ነው። ማንኛውም ጸሎት ግን ለዚህ ድል አያበቃንም። ጳውሎስ ሰይጣንን ለማሸነፍ እንዴት መጸለይ እንዳለብን ገልጾአል።

ሁልጊዜ ጸልዩ። ይህ ሁልጊዜ ጸሎትን ማነብንብ አይደለም። እግዚአብሔር የሚሰማን ለረዥም ጊዜ ስለጸለይን አይደለም (ማቴ.

6:7)። «ሳታዳርጡ ጸልዩ» (1ኛ ተሰ. 5:17) የሚለው ቃል፡ «ሁልጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ይኑራችሁ፤ ከአደጋ ተጠበቁ» ማለት ነው። በምትጸልይበት ጊዜ «ጌታ ሆይ፡ ወደ አንተ መጥቻለሁ» ማለት የለብህም፤ ከእርሱ አልተለየህም። ክርስቲያን ሁልጊዜ ለፈተናና ለዲያብሎስ ጥቃት የተጋለጠ በመሆኑ ሁልጊዜ መጸለይ አለበት። ሳያዳርጡ መጸለይ እንዳለባቸው የዘነጉ ክርስቲያኖች ለድንገተኛ ጥቃት የተጋለጡ ናቸው።

በጸሎት ሁሉ። ጸሎት አንድ ዓይነት ብቻ ሳይሆን፡ ልመና፡ ምልጃ፡ እና ምስጋና ያለበት ነው (ፊልጵ. 4:6፤ 1ኛ ጢሞ. 2:1)። ለልመና ብቻ የሚጸልይ አማኝ በምስጋናና በምልጃ የሚገኙትን በረከቶች ያጣል። እንዲያውም ምስጋና ሰይጣንን ለማሸነፍ የሚያስችል ጽኑ መሣሪያ ነው። ጸሎት ነገሮችን የሚለውጠውን ያህል ምስጋናም ነገሮችን ይለውጣል። ለሌሎች መማለዱ ለሕይወታችን ድልን ሊያመጣ ይችላል። ኢዮብ ስለ ወዳጆቹ በጸለየ ጊዜ እግዚአብሔር ምርኮውን መልሶለታል (ኢዮብ 42:10)።

በመንፈስ ጸልዩ። የመጽሐፍ ቅዱስ የጸሎት «ፎርሙላ» ለአብ በወልድ በኩል በመንፈስ ቅዱስ መጸለይ እንዳለብን ያስገነዝበናል። በሮሜ 8:26-27 ላይ እንደተገለጸው፡ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ሆነን መጸለይ የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ነው። በብሉይ ኪዳን የመገናኛ ድንኳን፡ ካህኑ ዕጣኑን የሚያጥነው ከመጋረጃው ፊት ባለው አነስተኛ የወርቅ መሠውያ ላይ ነበር (ዘዱ. 30:1-10፤ ሉቃ. 1:1-11)። ዕጣን የጸሎት ምሳሌ ነው። ዕጣኑ እንደ ሰው አሳብ ሳይሆን እንደ እግዚአብሔር ዕቅድ መቀላቀል ነበረበት። በመሠውያው ላይ ያለው እሳት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው። ይህም ጸሎታችንን ወስዶ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ የሚያቀጣጥለው እርሱ ስለሆነ ነው። በሥጋ ብርቱ ጸሎት እየጸለዩ ወደ እግዚአብሔር ፈቃድ ለመድረስ ይቻላል። እንዲሁም ደግሞ በጸጥታ በመንፈስ እየጸለዩ የእግዚአብሔር ክንድ ታላላቅ ነገሮችን ሲፈጽም መመልከት ይቻላል።

ዓይኖቻችሁ ተከፍተው ጸልዩ። «በመጽናት ሁሉ ትጉ» የሚለው ሐረግ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ስፍራዎች ተጠቅሶአል። ነህምያ የኢየሩሳሌምን ቅጥሮች እየጠገነ ሳለ ጠላት ሥራውን ለማደናቀፍ በሚጥርበት ወቅት፡ ነህምያ ነቅቶ በመጸለይ ጠላትን አሸንፎአል። «ወደ አምላካችንም ጸለይን፤ ከእነርሱም የተነሣ በአንጻራቸው ተጠባባቂዎች በሌሊትና በቀን አደረግን» (ነሀ. 4:9)። በሰይጣን (ኤፌ. 6:18)፡ በሥጋና (ማር. 14:38) በዓለም (ማር. 13:33) ላይ ድልን መቀዳጀት የሚቻለው ነቅቶ በመጸለይ ነው። ጴጥሮስ መጸለይ በሚኖርበት ሰዓት በማንቀላፋቱ ድሉ የሰይጣን ሆነ (ማር. 14:29-31።

67-72)። ሰይጣን ሥራ በሚጀምርበት ጊዜ ለመቆጣጠር እንችል ዘንድ በመንፈስ ቅዱስ ተመርተን እግዚአብሔር የሰጠንን ችሎታ ልንጠቀም ይገባል።

በጸሎት መጽናት። መጽናት ማለት የያዙትን ነገር ሳይለቁ ተግባር መቀጠል ነው። የጥንት አማኞች የጸለዩት በዚህ መንገድ ሲሆን (የሐዋ. 1:14፤ 2:42፤ 6:4)፤ እኛም በዚህ መንገድ መጸለይ ይኖርብናል (ሮሜ 12:12)። በጸሎት መጽናት (መትጋት) ማለት የእግዚአብሔርን ክንድ መጠምዘዝ ማለት ሳይሆን መልሱን እስክናገኝ ድረስ ለማረፍ አለመቻል ነው። ሮበርት ሎው እንደሚሉት፤ «ጸሎት የሰውን ፈቃድ በሰማይ መፈጸም ሳይሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በምድር መፈጸም ነው።» ብዙዎቻችን እግዚአብሔር መልሱን ሊሰጠን ሲል መጸለያችንን እናቆማለን። ሁሉም ሰው ሌሊቱን ሁሉ በጸሎት የማሳለፍ ብቃት ሳይኖረው ቢችልም፤ ብዙዎቻችን አሁን ከምናደርገው በላይ በጸሎት ልንተጋ እንችላለን። ኢፕሮስ በእስር ቤት በነበረ ጊዜ የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ያለማቋረጥ ጸለዩች። እግዚአብሔር በመጨረሻው ሰዓት መሻታቸውን ፈጸመላቸው (የሐዋ. 12:1-19)። መንፈስ ቅዱስ እስኪያቆምህ ወይም እግዚአብሔር መሻትህን እስኪሰጥህ ድረስ መጸለይህን ቀጥል። ጸሎትህን ለማቋረጥ ስትዳዳ እግዚአብሔር መልሱን ይሰጥሃል።

ሰለ ቅዱሳን ሁሉ ጸልዩ። የጌታ ጸሎት የሚጀምረው «አባት ሆይ፤» በሚል ሳይሆን «አባታችን ሆይ» በሚል ሐረግ ነው። ለእግዚአብሔር እንደሚነገር ታላቅ የቤተሰብ አካል ለሌሎች የቤተሰብ አካላትም መጸለይ ይኖርብናል። ሦስተኛ ሰማይ ላይ ደርሶ የተመለሰው ጳውሎስ እንኳ የኤፌሶን ክርስቲያኖችን የጸሎት ድጋፍ ጠይቋል። ጳውሎስ የቅዱሳንን ጸሎት ከፈለገ እኛስ ምን ያህል አብልጠን ልንሻ ይገባል! የእኔ ጸሎት ሌላው አማኝ ሰይጣንን እንዲያሸንፍ የሚረዳው ከሆነ ድሉ እኔንም ይረዳኛል። ጳውሎስ የጸሎት ድጋፍ የጠየቀው ለግል ጥቅሙ ሳይሆን ውጤታማ ምስክርነት ለመስጠት እንዲችል ነበር።

4. ማበረታቻ (6:21-24)

ውጊያውን የምንጋፈጠው ብቻችንን አይደለም። ሌሎችም አብረውን የሚዋጉ አማኞች ስላሉ እርስ በርሳችን ልንበረታታ ይገባል። ጳውሎስ የኤፌሶንን አማኞች ሲያጽናና ቲኪቆስ ለጳውሎስ መጽናኛ ነበር (የሐዋ. 20:4)። ጳውሎስ ቲኪቆስ መጽናኛ ይሆናቸው ዘንድ ቲኪቆስን ወደ ኤፌሶን ክርስቲያኖች ሊልከው ፈልጎ ነበር። ጳውሎስ የራሱን ጉዳይ ለራሱ የሚያስቀር ዓይነት አገልጋይ አልነበረም። እግዚአብሔር እያደረገ ያለውን ጸሎታቸው እንዴት እየተመለሰ እንደሆነና ሰይጣን

ሥራውን ለማደናቀፍ ምን እያደረገ እንዳለ እንዲያውቁ ይፈልግ ነበር። በራስ ወዳድነት ዓላማ ተጠፍሮ ከእነርሱ አንዳች ጥቅም ለማግኘት የሚጥር ሰው አልነበርም።

የእግዚአብሔር ቤተሰብ አካል መሆን ምን ያህል አጽናኝ ነገር ነው! በአዲስ ኪዳን ውስጥ በየትኛውም ስፍራ ከሌሎች አማኞች ተነጥሎ የሚኖር አማኝ አናገኝም። ክርስቲያኖች እንደ በጎች አብረው የሚሰማሩ ናቸው። ቤተ ክርስቲያን ሠራዊት ስትሆን ወታደሮቹ አብረው ሊሰለፉና ሊዋጉ ይገባል።

ጳውሎስ ይህንን መልእክት ሲጨርስ የተጠቀማቸውን ቃላት አስተውል- ሰላም- ፍቅር- እምነት- ጸጋ! በሮም ታስሮ የነበረ ቢሆንም፤ ከንጉሥ በላይ ባለጸጋ ነበር። በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብንሆንም፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በሰማያዊ በረከት ሁሉ ተባርክናል።

ወዳጄ ሆይ፤ ፍለጋ የሌለውን የክርስቶስን ባለጸግነት ውረስ!

ምዕራፍ አንድ

ሕያዋን ቅዱሳን

(ኤፌሶን 1:1-3)

1. ሀብታም ብትሆን ሕይወትህ ምን ይመስላል?
2. የኤፌሶን መጽሐፍ እንዴት በመንፈሳዊ ሕይወታችን ልንበለጽግ እንደምንችል ይነግረናል። ኤፌሶን 1:1-3 አንብብ። ይህን መልእክት ስለ ጻፈው ሰው ምን የምታውቀው ነገር አለህ?
3. ጳውሎስ የዚህን መልእክት ተቀባዮች የገለጸላቸው እንዴት ነበር?
4. ቅዱሳን የሚለው ቃል ምን ፍች አለው?
5. የሐዋርያት ሥራ 18:24-19:4፤ 20:17-18 አንብቡ። ስለ ኤፌሶን አማኞችና በዚያ ሰላለው ነገር የተረዳኸው ምንድን ነው?
6. ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች ሰላምታ ያቀረበው እንዴት ነበር? ለምን?
7. በዚህ መልእክት ውስጥ የጳውሎስ ጭብጥ ምንድን ነው?
8. «መንፈሳዊ በረከት ሁሉ» የተባለው ምንድን ነው? በረከቱን እንዴት ማግኘት ይቻላል?
9. ኤፌሶንን በምናጠናበት ጊዜ ክርስቶስ የሰጠንን ሁሉ ለማግኘት ምን ልናደርግ እንችላለን?

በክርስቶስ ምን ያህል በልጽገሃል!

(ኤፌሶን 1:4-14)

1. ባለፈው ላምንት ያገኘኸው በረከት ምንድን ነው?
2. ኤፌሶን 1:4-14 አንብብ። ከእግዚአብሔር አብ የምናገኛቸው በረከቶች ምንድን ናቸው?
3. እግዚአብሔር ለበረከቶቹ የመረጠን ለምንድን ነው?
4. ስለ መንፈሳዊ ልጅነትህ ግለጽ።
5. ከእግዚአብሔር ወልድ የምታገኛቸው በረከቶች ምንድን ናቸው?
6. በመቤዝትና በይቅርታ መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?
7. ጳውሎስ በቁጥር 11 ላይ የጠቀሰው ርስት ምንድን ነው?
8. ከእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የምናገኛቸው በረከቶች ምንድን ናቸው?
9. በመንፈስ ቅዱስ መታተም ምንድን ነው?
10. ሦስቱ የሥላሴ አካላት በደኅንነታችን ውስጥ የተሳተፉት እንዴት ነው?
11. ከዚህ የኤፌሶን ምንባብ ስለ መንፈሳዊ በረከት ምን ተማርህ?
12. በኤፌሶን 1:4-14 ከተገለጹት በረከቶች የተለማመድሃቸው የትኞቹ ናቸው?

ምዕራፍ ሦስት

የሂሳብ መዝገብ

(የኤፌሶን 1:15-23)

1. በኤፌሶን 1:15-23 ጳውሎስ የጻፈውን ጸሎት አንብብ። ለሰዎች እንዲጻልይ ጳውሎስን ያነሣሣው ምንድን ነው?
2. አራቱ ዐበይት ጥያቄዎች ምን ነበሩ?
3. ጳውሎስ ለእነዚህ የተለዩ ጥያቄዎች የጸለየው ለምንድን ነው?
4. በቁጥር 18 ላይ «የልባችሁ ዓይኖች ሲበሩ» ሲል ምን ማለቱ ነው?
5. እግዚአብሔር ኃይሉን ያሳየን እንዴት ነው?
6. የእግዚአብሔር ኃይል የሚያስፈልገን ለምንድን ነው?
7. ዛሬ ላለነው ክርስቲያኖች የእነዚህ የጸሎት ጥያቄዎች ጠቀሜታ ምንድን ነው?
8. የጳውሎስ ጸሎት እኛ ከምንጸልየው ጸሎት ጋር የሚነጻጸረው እንዴት ነው?
9. የጳውሎስን ምላሌነት ለመከተል በጸሎት ሕይወትህ ልትለውጣቸው የሚገቡ ነገሮች ምንድን ናቸው?

ምዕራፍ አራት

ከመቃብሩ ውጡ

(ኤፌሶን 2:1-10)

1. ኤፌሶን 2:1-10 አንብቡ። የኤፌሶን ሰዎች ከመዳናቸው በፊት ምን ዓይነት መንፈሳዊ ስፍራ ነበራቸው?
2. እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ለእኛ ያደረጋቸውና ጳውሎስ በዚህ ክፍል የጠቀሳቸው አራት ነገሮች ምንድን ናቸው?
3. ጳውሎስ ከቁጥር 1-3 የሚያምኑትን ሰዎች የገለጸው እንዴት ነው?
4. እግዚአብሔር ሙታንን የሚያስነሣው እንዴት ነው?
5. የዳነ ሰው እንዴት ይለያል?
6. ሰው ደኅንነትን የሚያገኘው እንዴት ነው?
7. በመልካም ሥራና በደኅንነት መካከል ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?
8. በቁጥር 10 ላይ የተጠቀሰው «ሥራ» ምን ፋይዳ አለው?
9. አሁን አሁን እግዚአብሔር በሕይወትህ የሚሠራቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?
10. እንደ ክርስቲያኖች ልንፈጽማቸው የሚገቡን አንዳንድ መልካም ሥራዎች ምንድን ናቸው?
11. በዚህ ሳምንት የትኛውን ትፈጽማለህ?

ምዕራፍ አምስት

ታላቅ የሰላም ተልዕኮ

(ኤፌሶን 2:11-22)

1. ዛሬ ሰዎች «ሰላም» የሚለውን ቃል ሲጠቀሙ የሚያስተላልፉት አላብ ምንድን ነው?
2. ኤፌሶን 2:11-22 አንብብ። በቁ. 1-10 እና በቁ. 11-22 የተከሰተው ለውጥ ምንድን ነው?
3. ያለ ክርስቶስ የሆኑትን አሕዛብ ጳውሎስ የገለጸቸው እንዴት ነው?
4. ኢየሱስ ክርስቶስ ለአሕዛብ ምን አደረገ?
5. ከሌላ ሰው ጋር መታረቅ ማለት ምን ማለት ነው?
6. የሰውና የእግዚአብሔር ዕርቅ ያስፈለገው ለምንድን ነው?
7. የአይሁድና የአሕዛብ ዕርቅ የሚጠቅመው ለምንድን ነው?
8. አይሁድና አሕዛብ በክርስቶስ አንድ መሆናቸውን እንዴት እናውቃለን?
9. የኤፌሶን 2:11-22 ዐቢይ መልእክት ምንድን ነው?
10. የእግዚአብሔር ሰላም ዛሬ ሰዎች ከሚጠሩት «ሰላም» ጋር የሚነጻጸረው እንዴት ነው?
11. ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁ ምን እያደረግህ ነው?

ምዕራፍ ስድስት

አንድ ምሥጢር አውቃለሁ

(ኤፌሶን 3:1-13)

1. ኤፌሶን 1-13ን አንብብና በዚህ ክፍል ውስጥ ጳውሎስ የጠቀሰውን ምሥጢር አብራራ።
2. ጳውሎስ ይህንን ምሥጢር እንዴት አወቀ?
3. ይህ ምንባብ ከኤፌሶን 2:11-22 ጋር እንዴት ይዛመዳል?
4. ጳውሎስ ይህንን ምሥጢር ሲናገር አራት ቡድኖችን እያሰበ ነበር። እነዚህ ቡድኖች እነማን ናቸው? ምሥጢሩ ለእያንዳንዳቸው አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው?
5. አማኞችና አብያተ ክርስቲያናት እግዚአብሔር የሚፈልግባቸውን ዓይነት ልቦ መላካትና ድፍረት ያጡት ለምንድን ነው?
6. ጳውሎስ ስለገለጸው ምሥጢር ከአሕዛብ ወገን የሆኑት የኤፌሶን ሰዎች ምን ዓይነት ምላሽ የሰጡ ይመስልሃል?
7. ይህንን ምሥጢር ማወቅ እንዴት ያበረታታሃል?

ምዕራፍ ሰባት

ብልጽግናህን ከእጅህ አስገባ

(ኤፌሶን 3:14-21)

1. ባለፉት ቀናት የጸለይሃቸውን ጸሎት አስብ። እግዚአብሔር እንዴት የሚገመግማቸው ይመስልሃል? ለምን?
2. ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች የጻፈውን ሁለተኛ ጸሎት 3:14-19 አንብብ። ጉልበቱን ለእግዚአብሔር የሚያንበረከከው ለምንድን ነው?
3. የጳውሎስ ጸሎት ያተኮረባቸው አራት ነጥቦች ምንድን ናቸው?
4. መንፈስ ቅዱስ ውስጣዊ ማንነታችንን የሚያጸናው እንዴት ነው?
5. ክርስቶስ በእኛ ልብ ውስጥ ያድራል ሲባል ምን ማለት ነው?
6. ከአእምሮአችን የሚያልፈውን የክርስቶስን ፍቅር እንዴት እንረዳለን?
7. የእግዚአብሔርን ሙላት በተግባራዊ መንገዶች እንዴት ልንለማመድ እንችላለን?
8. በጳውሎስ ጸሎት ውስጥ አራቱ ጥያቄዎች የተያዙት እንዴት ነው?
9. ከጳውሎስ ጸሎት ይበልጥ ያስደመመህ ምንድን ነው? ለምን?
10. ቁጥር 20 እና 21ን አንብብና ጳውሎስ ጸሎቱን ለምን በዚህ ቡራኬ እንደመደመ ግለጽ።

ምዕራፍ ስምንት

አብረን እንጓዝ

(ኤፌሶን 4:1-16)

1. ለአንድ የሰፖርት ቡድን ስኬታማነት አስተዋጽኦ የሚያደርገው ምን ይመስልሃል?
2. ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያን ፍሬያማነት አስተዋጽኦ የሚያደርገው ዐቢይ ጉዳይ የጠቀሰበትን ኤፌሶን 4:1-16 አንብብ። በዚህ መጽሐፍ መጀመሪያ ሦስት ምዕራፎች በኋላ የተደረገው የትኩረት ለውጥ ምንድን ነው?
3. ጳውሎስ እስረኛ መሆኑን በድጋሚ የገለጸው ለምንድን ነው?
4. የአማኞችን ተገቢ ሕይወት ዘይቤ ለይተው የሚያሳዩ ባሕርያት የትኞቹ ናቸው?
5. የመንፈስ አንድነት ምንድን ነው?
6. በአማኞች መካከል ለሚኖር አንድነት ብቸኛው መሠረት ምንድን ነው?
7. በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተጠቀሰውን አንድነት የሚያመጡት መንፈሳዊ ስጦታዎች ምንድን ናቸው? እነዚህን ስጦታዎች እንዴት እናገኛለን?
8. እነዚህ የተለያዩ ስጦታዎች የአካሉን አንድነት የሚያንጹት እንዴት ነው?
9. ጳውሎስ የጠቀሳቸው የመንፈሳዊ ዕድገት መረጃዎች ምንድን ናቸው?
10. በክርስቶስ ያለንን መንፈሳዊ አንድነት እንዴት ልንጠብቅ እንችላለን?

ምዕራፍ ዘጠኝ

አሮጌውን ሰው አስወግዱ!

(ኤፌሶን 4:17-32)

1. ነገሮች አሮጌ ሲሆኑብህ ምን ታደርጋቸዋለህ?
2. ኤፌሶን 4:17-32 አንብብና ጳውሎስ አሮጌውን ወይም ያልዳነውን ሰው ከአዲሱ ወይም ከዳነው ጋር እንዴት እንደሚያነጻጽር ግለጽ።
3. ይህ አገላለጽ ቀደም ሲል በኤፌሶን 2:1-9 ስለዳኑትና ስላልዳኑት ሰዎች ከተናገረው አላብ ጋር የሚነጻጸረው እንዴት ነው?
4. አማኞች ከመዳናቸው በፊት ይኖሩ ከነበረው ሕይወት የተለየ ኑሮ መምራት ያለባቸው ለምንድን ነው?
5. ጳውሎስ እንድናስወግዳቸው በ25-32 ላይ የዘረዘራቸው ኃጢአቶች ምንድን ናቸው? ለምን?
6. እነዚህን ኃጢአቶች እያንዳንዳቸውን በምን ልንተካቸው ይገባል?
7. መንፈስ ቅዱስን የምናሳዝነው እንዴት ነው?
8. ኃጢአታችን ሌላውን ሰው የሚጎዳው እንዴት ነው?
9. አዲሱን ሰው የምንለብሰው ለምን ዓላማ ሊሆን ይገባል?
10. ክርስቲያን ከሆንህ በኋላ ያስወገድኸው አሮጌ ኃጢአት ምንድን ነው?
11. አሮጌውን ሰው አውልቀህ አዲሱን ሰው ልትለብስ የምትችለው እንዴት ነው?

ምዕራፍ አሥር

አባታችንን መምሠል

(ኤፌሶን 5:1-17)

1. ልጅ ወላጁን የሚኮርጅባቸው አንዳንድ መንገዶች የትኞቹ ናቸው?
2. ኤፌሶን 5:1-17 እንብብ። በዚህ ምንባብ ውስጥ ጳውሎስ አማኞች ሰማያዊ አባታቸውን የሚኮርጁባቸውን ሦስት መንገዶች ገልጾአል። ዘርዝራቸው።
3. ክርስቲያኖች በፍቅር መመላለስ የሚኖርባቸው ለምንድን ነው?
4. የእግዚአብሔርን ፍቅር ልንቀዳ የምንችልባቸው አንዳንድ መንገዶች የትኞቹ ናቸው?
5. ጳውሎስ እንደ ብርሃን ልጆች መመላለሳችንን የገለጸው እንዴት ነው?
6. እንደ አማኞች ልናስወግዳቸው የሚገቡን የዛሬው ዘመን ኃጢአቶች ምንድን ናቸው?
7. ጳውሎስ የጻፈው ሦስተኛው መመላለስ ለአማኞች የሚያስፈልገው ለምንድን ነው?
8. በጥበብ ልንመላለስ ወይም ልንኖር የምንችለው እንዴት ነው?
9. እነዚህ ሦስት መመላለሶች በ 4:17-5:17 ከተጠቀሰው ማለትም በንጽሕና ከመመላለሳችን ጭብጥ ጋር የሚዛመዱት እንዴት ነው?
10. ከእነዚህ ሦስት መመላለሶች፣ በመንፈሳዊ ሕይወትህ ይበልጥ ልታተኩርበት የምትፈልገው የትኛውን ነው? እንዴት ትለማመደዋለህ?

ምዕራፍ አሥራ አንድ

መንግሥተ ሰማይን በቤትህ

(ኤፌሶን 5:18-33)

1. ብዙውን ጊዜ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ አለመስማማትን ለማሳየት የሚገለጹት አመለካከቶች ምንድን ናቸው?
2. ኤፌሶን 5:18-33 አንብብ። ጳውሎስ በአማኞችና በተለይ ደግሞ በቤተሰብ ውስጥ ሊኖር ስለሚገባው ስምምነት ገልጾአል። የስምምነት መሠረታዊ ቁልፉ ምንድን ነው?
3. በስምምነት የመኖርን ትእዛዝ የምንታዘዘው እንዴት ነው? (ቆላስይስ 3:16-17ንም ተመልከት።)
4. ጳውሎስ በዚህ ስፍራ የጠቀሰው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ምልክት ምንድን ነው?
5. የአመስጋኝ ሕይወት መሠረት ምን ይመስልሃል?
6. ለሌላው ሰው መገዛት ማለት ምን ማለት ነው?
7. መገዛት ለስምምነት አስፈላጊ የሚሆነው ለምንድን ነው?
8. ለብዙ ሰዎች መገዛት ከባድ የሚሆነው ለምንድን ነው?
9. በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ባልና ሚስት እርስ በርሳቸው ምን ዓይነት ግንኙነት ይኖራቸዋል?
10. በቤተሰብህ ውስጥ ስምምነትን ለማስፋፋት በዚህ ላምንት ልታደርግ የምትችለው አንድ ነገር ምንድን ነው?

ምዕራፍ አሥራ ሁለት

የክርስቶስን ጌትነት መኖር

(ኤፌሶን 6:1-9)

1. ከአንተ በሥልጣን ለሚበልጥ ሰው መገዛት ምን ያህል እንደሚከብድ ወይም እንደሚቀል ግለጽ። ለምን?
2. ኤፌሶን 6:1-9 አንብብና ክርስቲያን ልጆች ለምን ወላጆቻቸውን መታዘዝ እንዳለባቸው አስረዳ።
3. አባቶች ልጆቻቸውን እንዳያበላጩ ምን ሊያደርጉ ይችላሉ?
4. አባቶች ልጆቻቸውን ሊንከባከቡና ሊያስተምሩ የሚችሉት እንዴት ነው?
5. ክርስቲያን ሠራተኞች በመንፈስ ቅዱስ መሞላታቸውን እንዴት ሊያሳዩ ይችላሉ?
6. ጳውሎስ አገልጋዮች (ባሮች) ጌቶቻቸውን ይታዘዙ ዘንድ ምን ዓይነት ምክር ሰጣቸው?
7. ጌቶች ከአገልጋዮች (ከባሮቻቸው) ጋር እንዴት ስምምነት ሊፈጥሩ ይችላሉ?
8. በዚህ ላምንት ክሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ስምምነት የምትፈጥርባቸው ሁነኛ መንገዶች ምንድን ናቸው?

መንፈሳዊ ውጊያ

(ኤፌሶን 6:10-24)

1. «የክርስትና ሕይወት የጦር ሜዳ እንጂ የኳስ ሜዳ አይደለም!» የሚለውን አባባል ትቃወማለህ ወይስ ትደግፋለህ? ለምን?
2. ኤፌሶን 6:10-24 አንብብ። ጳውሎስ በጌታ እንድንበረታ የነገረን ለምንድን ነው?
3. የክርስትና ሕይወት የጦር ሜዳን የሚመስለው እንዴት ነው?
4. ጳውሎስ የምንዋጋውን ጠላት የገለጸው እንዴት ነው?
5. በጠላታችን ላይ ድል እንነሣ ዘንድ እግዚአብሔር የሰጠን መሣሪያዎች ምንድን ናቸው?
6. የእያንዳንዱ መሣሪያ ጥቅም ምንድን ነው?
7. ፈተና በሚገጥመን ጊዜ እያንዳንዱን መሣሪያ ተግባራዊ በሆነ መንገድ እንዴት ልንጠቀምበት እንችላለን?
8. ጳውሎስ ይህንን መልእክት ሲደመድም የኤፌሶንን ሰዎች ለመንፈሳዊ ውጊያ ያበረታታቸው እንዴት ነው?
9. በኤፌሶን መልእክት ጥናት ውስጥ በሕይወትህ ትልቅ ለውጥ ያመጣ ምን ትምህርት አገኘህ?

h30 ሺህ የሚበልጡ የ«...ሁን» ተከታታይ መጻሕፍት ታትመዋል!

ከቶ የማይጠፋ በረከት ትሻለህ?

የኑሮ ውድነት ብዙዎቻችንን ያሳስበናል። የዕቃዎች ዋጋ ወደ ላይ እያሻቀበ ሲሄድ፣ ገንዘቡ ደግሞ ዋጋ እያጣ ይሄዳል። ምድራዊ ብልጽግና የሚጨበጥ ነገር አይደለም። ይህ መጽሐፍ ሕይወትህንና አመለካከትህን ሊለውጥ የሚችለውን በረከት ከየት እንደምታገኝ ይነግርሃል። ዶክተር ዌርዝቢ እንደሚሉት «ሰዎች ዛሬ የሁሉንም ነገር ዋጋ ያውቃሉ፤ የሕይወትን ፋይዳ ግን አያውቁም።»

ይህ መጽሐፍ

- በክርስቲያናዊ ቤተሰብና በመንፈስ ቅዱስ መካከል ስላለው ዝምድና ያስተምርሃል።
- ሰይጣን ክርስቲያኖችን ለማጥመድ የሚጠቀምባቸውን ስልቶችና ክርስቲያኖች በሰይጣን ላይ ድልን እንዴት እንደሚቀዳጁ ያስተምርሃል።
- በክርስቶስ ካገኘነው ታላቅ በረከት የተነሣ ከእያንዳንዱ ክርስቲያን የሚጠበቀው ኃላፊነት ምን እንደሆነ ያስተምርሃል።

በእርግጥም እውነተኛውን በረከት ልታገኝ ትችላለህ!

ዶክተር ዋረን ዌርዝቢ ከሁሉም በላይ የሚታወቁት በደራሲነታቸው፣ በመጋቢነታቸውና በረድዮ መምህርነታቸው ነው። ለብዙ ዓመታት የሺካጎው የሙዲ መታሰቢያ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆነው ያገለገሉ ሲሆን፣ በቅርቡ ደግሞ «ወደ መጽሐፍ ቅዱስ እንመለስ» ለተባለው የረድዮ ፕሮግራም ዋና ዳይሬክተርና የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ሆነው አገልግለዋል። እነዚህን የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ማብራሪያዎች ጨምሮ፣ ከ100 በላይ መጻሕፍት ጽፈው ለጎትመት አብቅተዋል።

የግል እና የቡድን የጥናት መምሪያም ተካትቶአል።

Be Rich

Printed by SIM Press